

274/88

Tramcenbach

i uczniowie

BIURO WYSTAW
ARTYSTYCZNYCH
W KRAKOWIE
Kwiecień 1988

BIURO WYSTAW
ARTYSTYCZNYCH
W TORUNIU
Maj—Czerwiec 1988

BIURO WYSTAW
ARTYSTYCZNYCH
W SOPOCIE
Czerwiec—Lipiec 1988

MUZEUM OKRĘGOWE
W NOWYM SĄCZU
Grudzień 1988—
Styczeń 1989

CENTRALNE BIURO
WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
W WARSZAWIE
Luty—Marzec 1989

BIURO WYSTAW
ARTYSTYCZNYCH
WE WROCŁAWIU
Marzec—Kwiecień 1989

Wystawa malarstwa

Jan Szancenbach
Beata Bebel-Karankiewicz
Grzegorz Bednarski
Bernadeta Cieśliewicz-Orawiec
Anna Grzesik-Juszczak
Alicja Hałajkiewicz
Anna Justyna Hubert
Andrzej Kapusta
Sławomir Karpowicz
Jarosław Kawiorski
Piotr Kidawski
Donat Kowalski
Jerzy Kubina
Władysław Kuźnar
Jarosław Kweclich
Roman Łaciak
Małgorzata Maćkowiak
Andrzej Makowski
Jacek Mathiasz
Piotr Matuszek
Zbigniew Nowak
Lucyna Patalita
Narcyz Piórecki
Stanisław Pokryszka
Antoni Polaniak
Ewa Sadowska
Zbigniew Sałaj
Stanisław Stasiulewicz
Joanna Warchoł
Anna Wiejak-Karpowicz
Zbigniew Woźniak
Piotr Wójtowicz

Szancenbach

i uczniowie...

Czy istnieje pedagogika artystyczna, na czym polega? Nie wiem, a w każdym razie nie mam jednoznacznego poglądu na ten temat, mimo iż zajmuję się „uczeniem” od 40 lat, od chwili gdy mój profesor — Eugeniusz Eibisch — zrobił mnie swym asystentem. I oto moi młodszy koledzy, niedawni moi uczniowie, wymyślili wspólną wystawę i postawili mnie przed zadaniem werbalnego określenia co to jest „pracownia” w Akademii, jakie relacje zachodzą pomiędzy uczestnikami tak zgromadzonej — w znacznej mierze na zasadzie przypadku — grupy osób.

Myślę, że uczenie (dla uproszczenia pozostańmy przy tym, jak wykaże dalsza treść, niedokładnym słowie) malarstwa jest sprawą karkołomną zarówno dla pedagoga jak i młodego adepta sztuki. Przyczyn jest sporo: całkowity brak jednolitych kryteriów we współczesnym malarstwie, bo dawniej w jakiejś mierze one istniały (choć jest nieodgadnioną tajemnicą na czym polega fakt, iż na pierwszy rzut oka odróżniamy obrazy na przykład Rafała od obrazów Leonarda mimo, że powstały w tym samym czasie, w myśl jednakowych w zasadzie kryteriów, podobnych umiejętności i możliwości warsztatowych itd.). Realizując obraz każdy malarz postępował wówczas podobnie: przygotowanie płótna, narysowanie na nim zamierzonego obiektu na przykład postaci, wykonanie podmalówki — było to równoznaczne ze studium światłocienia — i położenie koloru, którego ostatnie warstwy często kładziono rozrzedzoną farbą tak zwanymi „laserunkami”. Uczeń w pracowni mistrza był przysposobiony na zasadach trwających do dzisiaj w zawodach rzemieślniczych: najpierw zamiatał podłogę i przeglądał się co i jak robią starsi, potem mył pędzle, czyścił naczynia na farby, przechodził kolejne stopnie wtajemniczenia — napinał płótno na krosnach, sporządzał klej, ucierał farby z odpowiednich proporcji składników, uczył się przygotowania masy gruntowej i nakładania jej na deskę czy płótno. Wreszcie uczono go rysować a podobieństwo do natury było kryterium podstawowym. Dzisiaj nikt tak nie uczy (może szkoda?) a każdy z młodych malarzy, na ogół przesadnie uczulonych na temat swej „indywidualności”, uważałby, że łamie się ją przez uczenie takich „sposobów”. Zanikła też niemal całkowicie korekta „manualna” — poprawianie obrazu ucznia dla wykazania mu popełnionych błędów.

Na czym więc polega współczesna pedagogika w dziedzinie malarstwa? Myślę, że w głównej mierze na dwu zasadniczych wątkach: na stopniowym rozszerzaniu, rozbudowywaniu świadomości malarskiej czyli doprowadzaniu do takich sytuacji, w których uczeń coraz bardziej zdaje sobie sprawę jak

wiele jest w malowaniu elementów niejednoznacznych, punktów wyjścia i punktów dojścia, sposobów widzenia i metod realizacji, jak skomplikowane i różnorodne są procesy twórcze. Stary Degas powiedział „malarstwo to prosta rzecz - dopóki się o nim nic nie wie”. Doświadczając praktycznie, zmieniając kryteria zamierzeń i ocen własnej pracy, analizując jej wyniki, młody malarz rozszerza krąg swych wiadomości, pogłębia rozumienie zagadnień, bogaci warsztat, doskonalą umiejętność manualną. Dlatego tak ważna jest inicjatywa ucznia w trakcie tego procesu, jego chęć współdziałania z pedagogiem ale też i zaufanie, które ten ostatni musi zdobyć. Drugi z dwu zasadniczych wątków wyżej wspomnianych to stopniowe zdanie sobie sprawy (przez studenta) z własnych predyspozycji, osobistych uwarunkowań, możliwości, upodobań i w konsekwencji, zbudowanie własnej postawy, własnego światopoglądu artystycznego. Ten „skutek” przeciąga się oczywiście poza okres studiów i staje się podstawą ciągłego rozwoju i przeobrażeń.

Jaka jest rola pedagoga w takim procesie? Uważam, że ważnym jest aby możliwie szybko rozszyfrował osobowość studenta, jego konstrukcję psychiczną, ocenił jego predyspozycje i w indywidualnych rozmowach (korektach przy pracy) ukierunkował odpowiednio bieg studiów. Czasem — niestety — trwa rok a nawet dłużej zanim uczeń sparaliżowany własnymi nieumiejętnościami lub odwrotnie nawykami wyniesionymi z wcześniejszych nauk, otworzy się w stopniu umożliwiającym „wejście” w jego sposób myślenia, odczuwania i reagowania. Trzeba dodać, że przeprowadzenie korekty nie jest rzeczą łatwą — język polski jest w tej dziedzinie niesłychanie ubogi i nieprecyzyjny, tradycje znikome. Posługujemy się więc swoistym slangiem malarzy, kombinacją skomplikowanych przenośni, metafor, zapożyczeń z języka innych zawodów, na przykład muzyków (ton, gama, dźwięczność, brzmienie koloru, melodia czy melodyczność, orkiestracja kolorystyczna, rytm, kolor nośny lub głuchy, dysonans, harmonia, itd.). Konstrukcja, stabilność lub ruchliwość, gęstość, matowość, rozwińbrowanie — to nieliczne przykłady słów, które w odniesieniu do formy lub koloru zrozumieć można różnie i czasem trzeba szczęśliwego przypadku lub dużego uporu aby między uczniem i profesorem nawiązało się zrozumienie. Przykład twórczości „mistrza” także nie odgrywa już dzisiaj tak ważnej roli jak dawniej, bowiem rozwastwienie poglądów na sztukę (wspomniany poprzednio zanik jednolitych kryteriów) gdy często trudno sprecyzować co jeszcze jest dziełem sztuki a co nim być przestaje — przyniósł z sobą równoczesny zanik autorytetów. Dla współczesnych spo-

leczeństw autorytetem może być „gwiazda sportu”, niekiedy bardzo wybitny naukowiec dokonujący spektakularnego odkrycia, z zawodów artystycznych już chyba tylko ludziom filmu — najwybitniejszym reżyserom o światowym rozgłosie — zdarza się być autorytetem.

Miałem to szczęście, że w początkach swej drogi malarza zetknąłem się z kilkoma wybitnymi artystami — pedagogami, z których każdy uczył w nieco odmienny sposób: Weiss (którego uczniem byłem zaledwie 3 miesiące) niemal nie robił korekty poszczególnych prac, jego korekta była ogólną „rozmową z pracownią” w trakcie której w pięknie zbudowanych zdaniach, roztaczał przed nami wątki poetycko-filozoficzno-życiowe, zachwył dla natury, słońca (światła), wplatając w nie oceny czy przypomnienia obrazów dawnych mistrzów, porównania malarstwa z muzyką itp. Jego, nieco egzaltowana, korekta oddziaływała poprzez niezwykłą kulturę osobistą, szerokość horyzontów myślowych, ale prawdę mówiąc byliśmy zbyt młodzi i niedoświadczeni aby odnieść z niej pełną korzyść. Obrazy o których mówił, znaliśmy w najlepszym wypadku z reprodukcji (wiadomo jak błędne pojęcie dają nawet tak zwane „dobre” reprodukcje), bo należące do obowiązku dobrego wychowania wyjazdy młodych dziewcząt i chłopców z rodzicami za granicę i zwiedzanie tam muzeów należały niestety do odległej przeszłości. Odbieraliśmy więc taką korektę w dosyć szczątkowy sposób.

Eibisch (uczeń Weissa) — któremu zawdzięczam zarówno pojęcie o malarstwie jak i od którego — wydaje mi się — przejąłem najwięcej dla swej pedagogiki, prowadził korektę w podobny lecz bardziej konkretny sposób. Najczęściej odbywało się to następująco: przechodząc między sztalugami w milczeniu przyglądał się malowanemu aktualnie obrazom i w pewnej chwili zaczynał opowiadać (początkowo wydawało się bez związku z czymś konkretnym), o książce którą właśnie czyta, o przedstawieniu teatralnym niedawno oglądanym, o kimś ciekawym kogo znał dawniej lub poznał ostatnio, o plantach widzianych wczesnym rankiem. I oto w pewnym momencie następowało, zaskakujące zazwyczaj, nawiązanie do ustawionej martwej natury, do wyglądu modelki, do obrazu malowanego przez któregoś ze studentów. Korekta kończyła się konkretnymi uwagami o prowadzonych przez nas obrazach. Malowałem kiedyś programowo ascetyczną martwą naturę: pękata butelka, wędzony śledź o złocistym kolorze, szklanka o kanciastych brzegach. Męczyłem się z tym obrazem dłuższy czas z opłakanymi wynikami. Profesor przychodził, patrzył w milczeniu i szedł dalej robiąc korektę innym.

Kolejnego dnia odezwał się wreszcie: „Co ty robisz? Przestań malować butelkę, śledzia i szklankę, przypatrz się temu! Ta butelka to jest panna z dobrego domu, która się puściła i jest w ciąży, śledź to resztkę rodzinnego majątku, o który walczy żeby utrzymać siebie i to dziecko co się urodzi a szklanka to ciotka, jedyna z całej rodziny co się nie odwróciła tylko ją podpiera, pomaga jej!” Olśnienie — jak można było nie zobaczyć, że to panna w ciąży, ciotka i skarb?

Ważnym momentem działania pracowni było, że profesor przychodzi do nas ze swojej prywatnej pracowni sąsiadującej z naszą, że odszedł od własnego obrazu i przenosi do nas swoje własne problemy. W dni kiedy nie zjawiał się na korektę, świadomość, że jest obok, że od świtu stoi przy swojej sztaludze i maluje była także ważnym elementem nauki. Potem zlikwidowano długą tradycję pracowni profesorskich w budynku Akademii — wielki błąd, wielka szkoda. Czasem niektórzy z nas byli zapraszani do pracowni profesora — pokazywał nowe obrazy, mówił o malarstwie.

Trzecim z moich pedagogów był Ludwik Gardowski prowadzący zajęcia liternictwa i projektowania graficznego. Jego oddziaływanie na rozwój świadomości plastycznej studentów było dosyć tajemnicze. Był pedagogiem mającym duży wpływ na studentów i świetne wyniki nauczania mimo, że korekta jego składała się głównie z chrząknięć, poruszania palcami nad omawianym projektem, spojrzeń znad półszkieł okularów i powiedzeń „no wie pan?”, „rozumie pan?”, „tutaj — widzi pan?” i podobnych. Umiał jednak wytworzyć taki klimat, że w trakcie korekty otwierały się całe enklawy nowych, nieznanym problemom.

Czwartym był Andrzej Jurkiewicz, wspomniały grafik, który dał początek całej krakowskiej szkole grafiki. Poznałem go w Szkole Przemysłu Artystycznego gdzie uczył w początkowym okresie wojny i zaczął wobec mnie naukę od wspomnianych wyżej sposobów stosowanych w dawnych warsztatach: kazał mi wyczyścić z zaschniętej farby jakieś naczynie, a ponieważ rzecz była niewykonalna więc przez szereg dni obserwował kątem oka moje zmagania aby po tygodniu powiedzieć „no to na całe życie zapamiętasz żeby nie zostawiać zaschniętej farby tylko umyć od razu.” W ASP uczył mnie rysunku prowadząc rzeczową akademicką korektę o konstrukcji aktu, proporcjach, charakterystyce modelu, jego ruchu itp. Czasem wtrącał zabawne „sposoby” na przykład: „stopa po wewnętrznej stronie jest zawsze zbudowana na wklęsłym łuku po zewnętrznej na wypukłym”. Wszystkie uwagi okraszane były pomrukami spod obfitego wąsa. W pracowni grafiki słynne były jego „mowy do szafy”; otwierał szafkę, w której prze-

chowywał swój chałat, cenniejsze materiały do pracy, własne narzędzia i stojąc przed nią mrucał pod nosem jakieś słowa, obwieszczenia w stylu „jutro przegląd końcoworoczny — proszę przynieść wiadro na krew i worek na kości!”. Później gdy byłem już asystentem i pracowaliśmy w sąsiadujących ze sobą pracowniach prowadziliśmy wielogodzinne rozmowy o malarstwie (był również bardzo ciekawym lecz nie ujawniającym się na wystawach malarzem), opowiadał co dzieje się w Paryżu, o tamtejszych wystawach a był to szczelny na przenikanie wiadomości okres socrealizmu, słuchałem więc z zainteresowaniem.

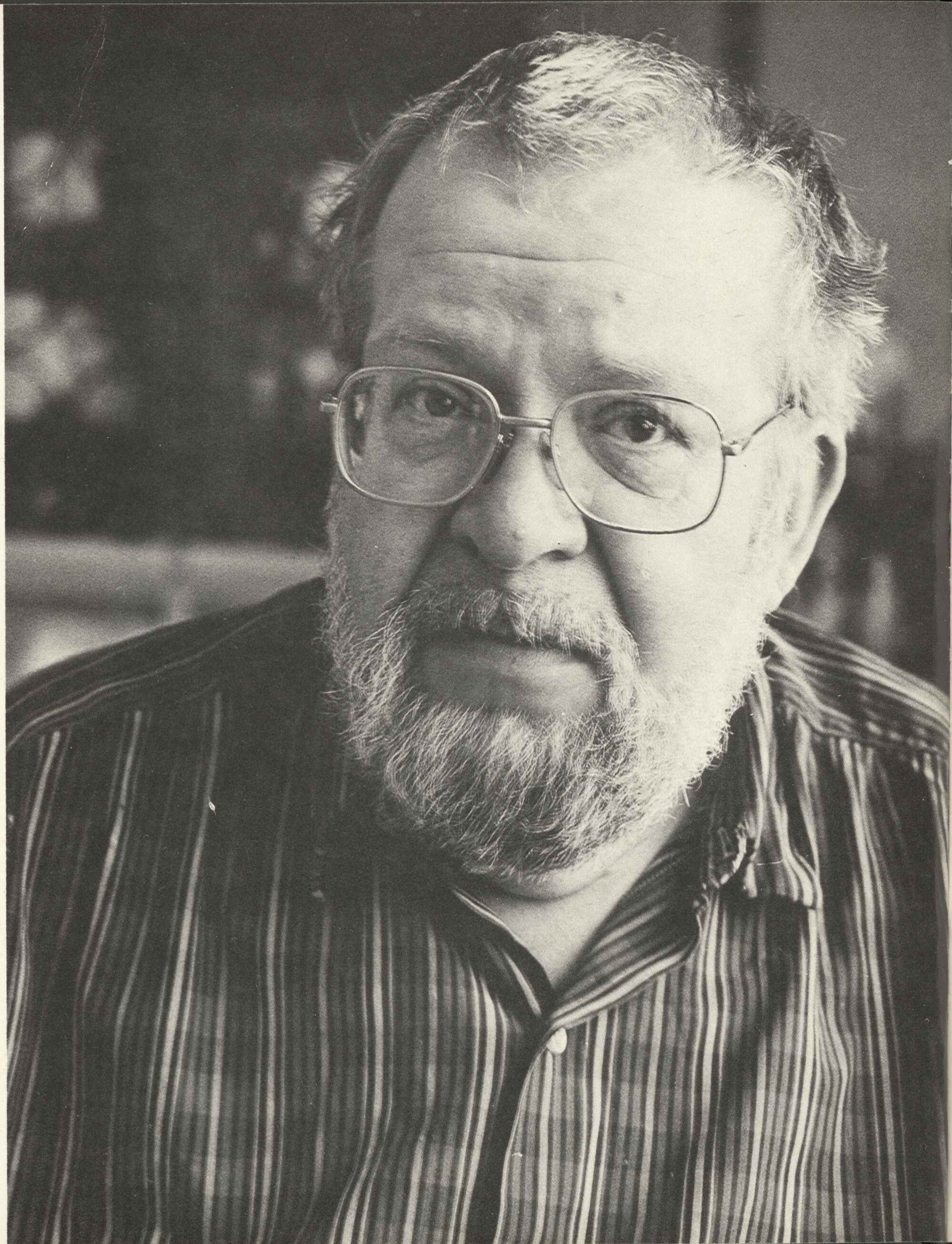
Wreszcie przez blisko rok miałem szczęście słuchać wykładów Karola Frycza, nie tyle historii sztuki ile można by je nazwać „zagadnieniami sztuki”. Przychodzili na nie czasem Eibisch i niektórzy profesorowie. Były to fascynujące refleksje i wspomnienia na temat tego co widział w muzeach świata, spektakli teatralnych, aktorów i innych artystów których kiedyś znał. Dotyczyły często sztuki wschodu bowiem w bogatym życiu był między innymi w latach 20-tych attache' kulturalnym RP w Tokio. Kontakt z artystami i pedagogami tej miary był dla mnie — wydaje mi się — najlepszą szkołą i starałem się w miarę swych możliwości część przynajmniej z tego co mi dali, przekazać następnym w sztafecie. Myślę, że nikogo nie „złamałem”, że nikogo nie usiłowałem zrobić kimś innym niż był i że jeśli nie natychmiast to w dalszej samodzielnej już pracy wyciągnęli korzyść z naszych rozmów, z paru lat pracy w grupie kolegów w naszej wspólnej pracowni. Gromadziła ona prawie zawsze ludzi utalentowanych (wierzę w talent wrodzony), o poważnym stosunku do pracy (talent trzeba bowiem rozwijać) i dzięki temu wyniki bywały niekiedy niezłe.

Podsumowując tę garść refleksji myślę, że dzisiejszy malarz — pedagog może towarzyszyć swemu uczniowi w trudnym zadaniu chodzenia nad przepaścią po linii i chronić go aby nie spadł do dziury, z której nie ma wyjścia, może pobudzać go do ciągłego ponawiania wysiłków, uczyć go szacunku dla pracy, wykonywania jej jak najlepiej, nie powierzchownie, wreszcie uczyć uczciwości wobec siebie i swej sztuki. Natomiast nie wierzę aby można komuś dać wskazówki jak należy malować.

Jan Szancenbach

Kraków, w sierpniu 1987 r.

szancenbach

JAN SZANCENBACH

ul. Halki 12
Kraków

Urodzony w 1928 roku w Krakowie. W latach 1940-1942 był uczniem Szkoły Przemysłu Artystycznego w Krakowie u profesorów: Ludwika Wojtyczko, Andrzeja Jurkiewicza, Józefa Mehoffera, Stanisława Kamockiego. W 1945 roku po egzaminie wstępnym przyjęty na II rok Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Studia pod kierunkiem profesorów: Wojciecha Weissa, Eugeniusza Eibischa, Ludwika Gardowskiego, Andrzeja Jurkiewicza. Absolutorium w 1948r., dyplom w 1952r. Od roku 1948 asystent prof. Eibischa i prof. Gardowskiego, obecnie profesor zwyczajny na Wydziale Malarstwa w krakowskiej ASP. W latach 1972-1978 oraz 1981-1982 dziekan Wydziału Malarstwa, w latach 1978-1981 prorektor, od roku 1987 rektor ASP w Krakowie.

1. Martwa natura XI — (z cyklu „krzesła”) 1963, akryl+olej, 100×135
Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy
2. Martwa natura z czarnymi kwiatami — (z cyklu „krzesła”) 1963 akryl+olej, 100×135
Muzeum Narodowe w Szczecinie
3. Pejzaż ze światłem latarni morskiej — 1963, akryl+olej, 100×135
Muzeum Narodowe w Szczecinie
4. Kurnik II-szary — 1967, akryl+olej, 100×135
Muzeum Narodowe w Krakowie
5. Wnętrze z aktem — 1969, akryl+olej, 100×130
Muzeum Narodowe w Szczecinie
6. Pejzaż z Norwegii — 1975, olej, 110×135
Muzeum Narodowe w Gdańsku
7. Pejzaż zimowy z plakatami — 1976, olej, 81×95
8. Kawon — 1977, akryl+olej, 80×95
Muzeum Narodowe w Poznaniu
9. Ryby III — 1977, olej, 75×80
Muzeum Narodowe w Poznaniu
10. Pejzaż z ciemnym niebem — 1977, olej, 75×80
Muzeum Narodowe w Poznaniu
11. Czerwona pracownia II — 1977, olej, 100×135, Zbiory sztuki współczesnej Zamek w Suchoj Beskidzkiej
12. Pejzaż nocny z katedrą Notre-Dame — 1978, olej, 90×100
13. Krajobraz z tęczą („Ulewa”) — 1978, olej, 90×100
14. Pejzaż norweski z okrętem — 1978, olej, 90×100
15. Muszla i owoce — 1979, olej, 80×100
16. Martwa natura czerwona — 1980, olej, 78×100
17. Pejzaż norweski brązowy — 1980, olej, 82×100
18. Okno pracowni — 1980, olej, 82×82
19. Karetki na postoju przy plantach — 1981, olej,
20. Widok z okna pracowni — 1981, olej, 105×130
21. Czytająca — 1982, olej, 81×102
22. Rue St. Denis w Paryżu — 1982, olej, 82×74
23. Portret żony z psem — 1982, olej, 100×90
24. Martwa natura srebrna I — 1983, olej, 81×102
25. Jesień I (Wnętrze z rudym kotem) — 1983, olej, 90×100
26. Dynia i kawon — 1984, olej, 81×92
27. Muszle i zeschnięte kwiaty — 1984, olej, 74×92
28. Czerwona filiżanka — 1984, olej,
29. Martwa natura z miedzianym dzbanem — 1985, olej, 67×80
30. Sniadanie nad jeziorem Vättern IV — 1985, olej, 81×92
31. Kwiaty w kulistym wazonie II — 1985, olej, 92×81
32. Martwa natura z butelką Baczewskiego — 1985, olej, 81×81
33. Martwa natura z rybami — 1985, olej, 81×92
34. Kutry w porcie — 1985, olej, 81×92
35. Irysy — 1985, olej, 92×81
36. Czerwone skrzypce — 1985, olej, 81×92
37. Zima — widok z pracowni — 1985, olej, 81×92
38. Ostatnie kwiaty dla żony — 1986, olej, 110×95
39. Ogród opuszczony — 1986, olej, 110×95
40. Widok z okna pracowni — 1987, olej, 81×92
41. Niedokończony pasjans — 1987, olej, 95×110

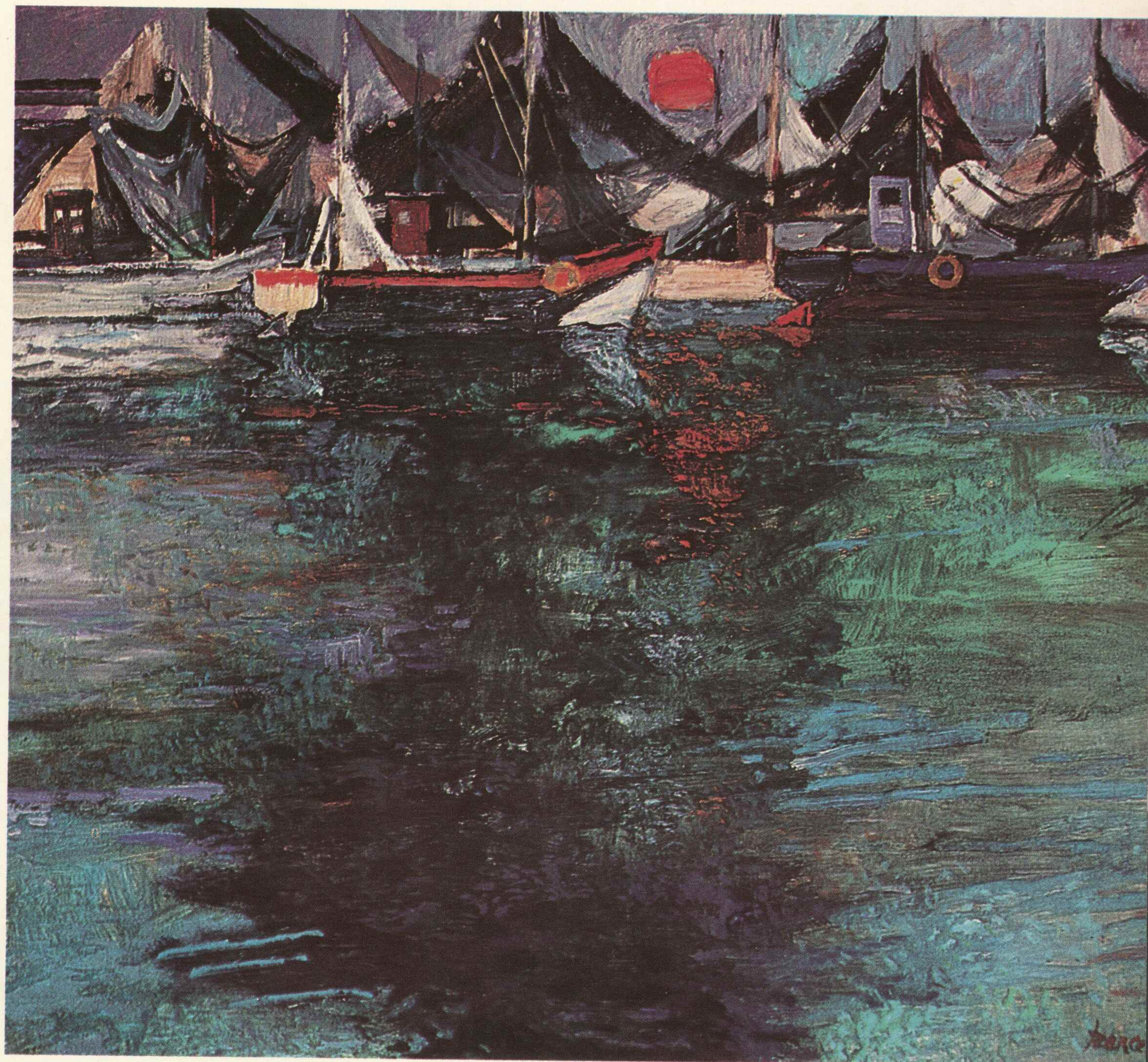

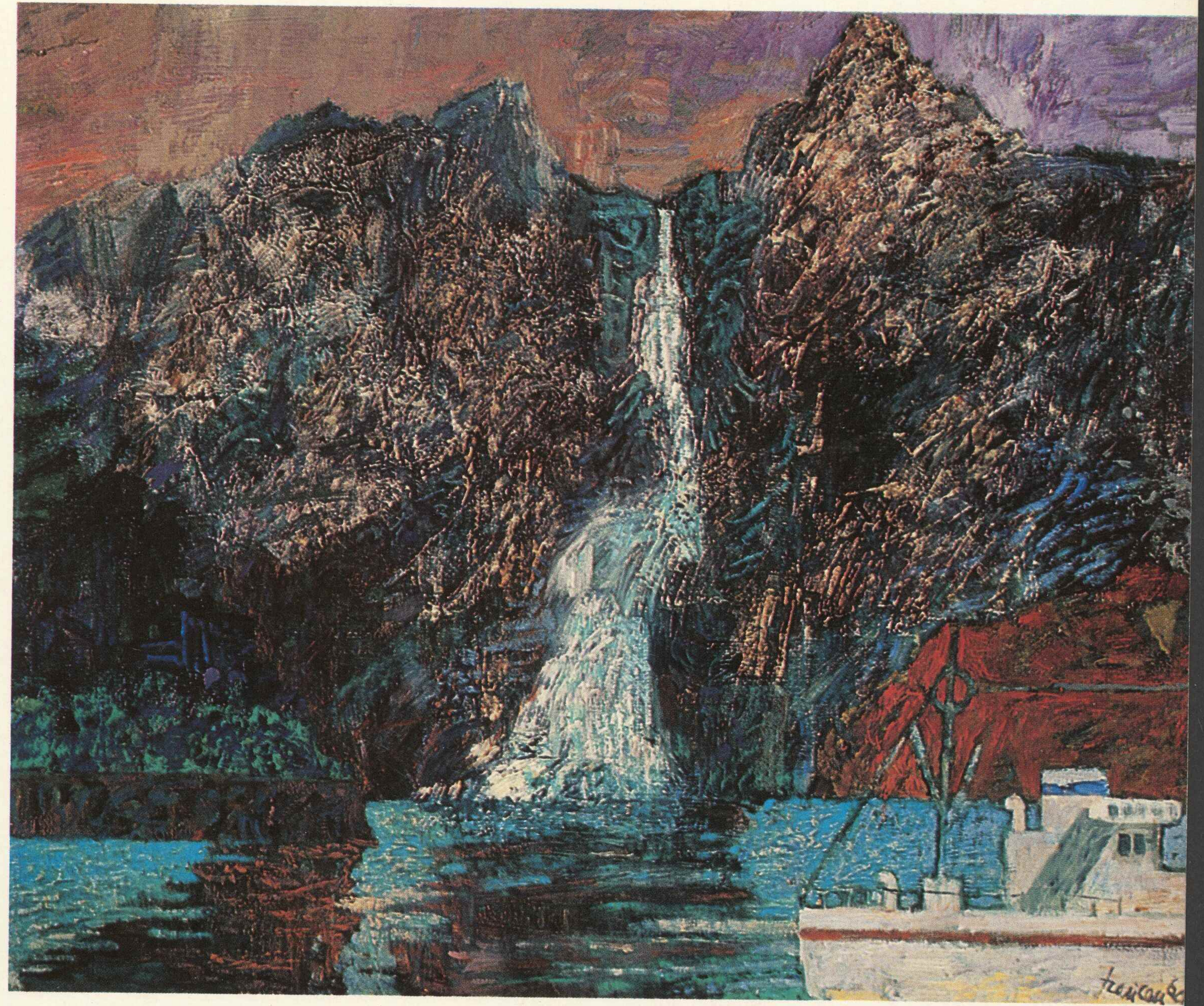

Leancenbach

Leancenbach

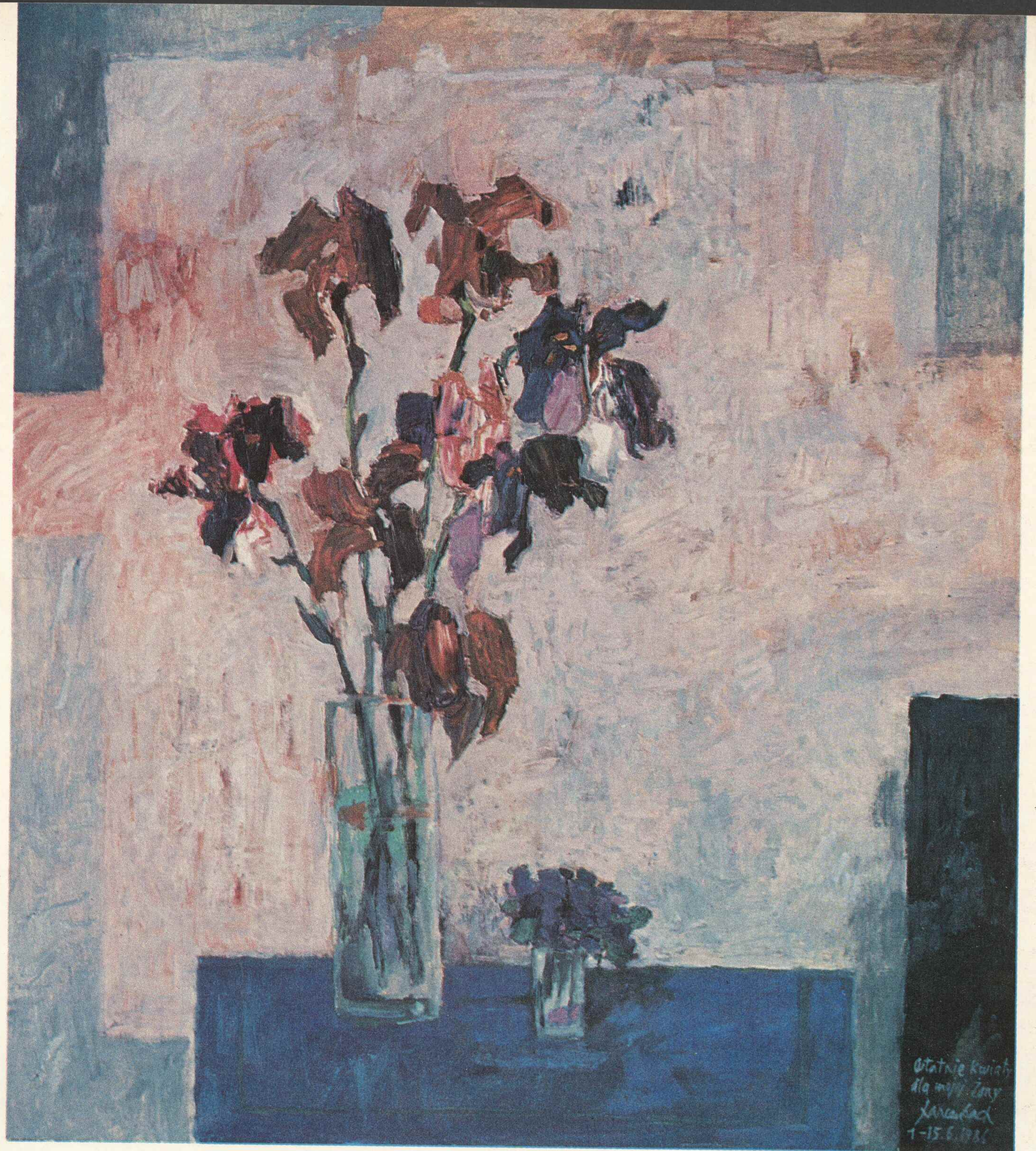

...Uczniowie

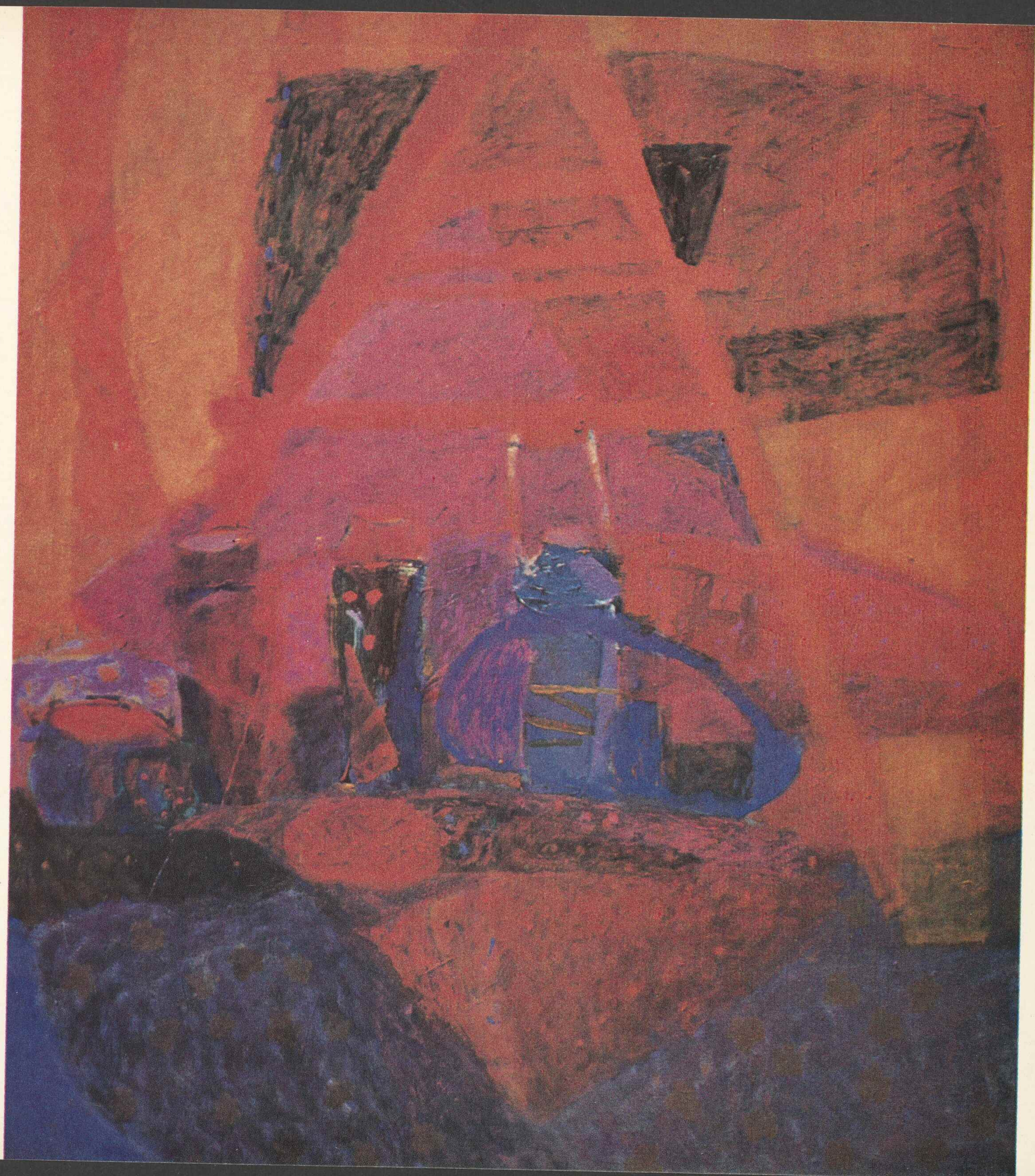

BEATA BEBEL- KARANKIEWICZ

ul. Skośna 14
Częstochowa

Urodzona 29.06.1958 r. w Częstochowie.
Studia na Wydziale Malarstwa Akademii
Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w
1985 r. w pracowni prof. Jana Szancen-
bacha.

1. „Martwa natura pomarańczowa” 1986,
olej, 120×100 cm
2. „Obraz czwarty” 1987, olej, 120×100 cm
3. „Obraz piąty” 1987, olej, 130×100 cm
4. „Obraz szósty” 1987, olej, 130×100 cm
5. „Bez tytułu” 1986, olej, 130×100 cm
6. „Bez tytułu” 1987, olej, 130×100 cm
7. „Obraz piętnasty” 1987, olej, 130×100 cm

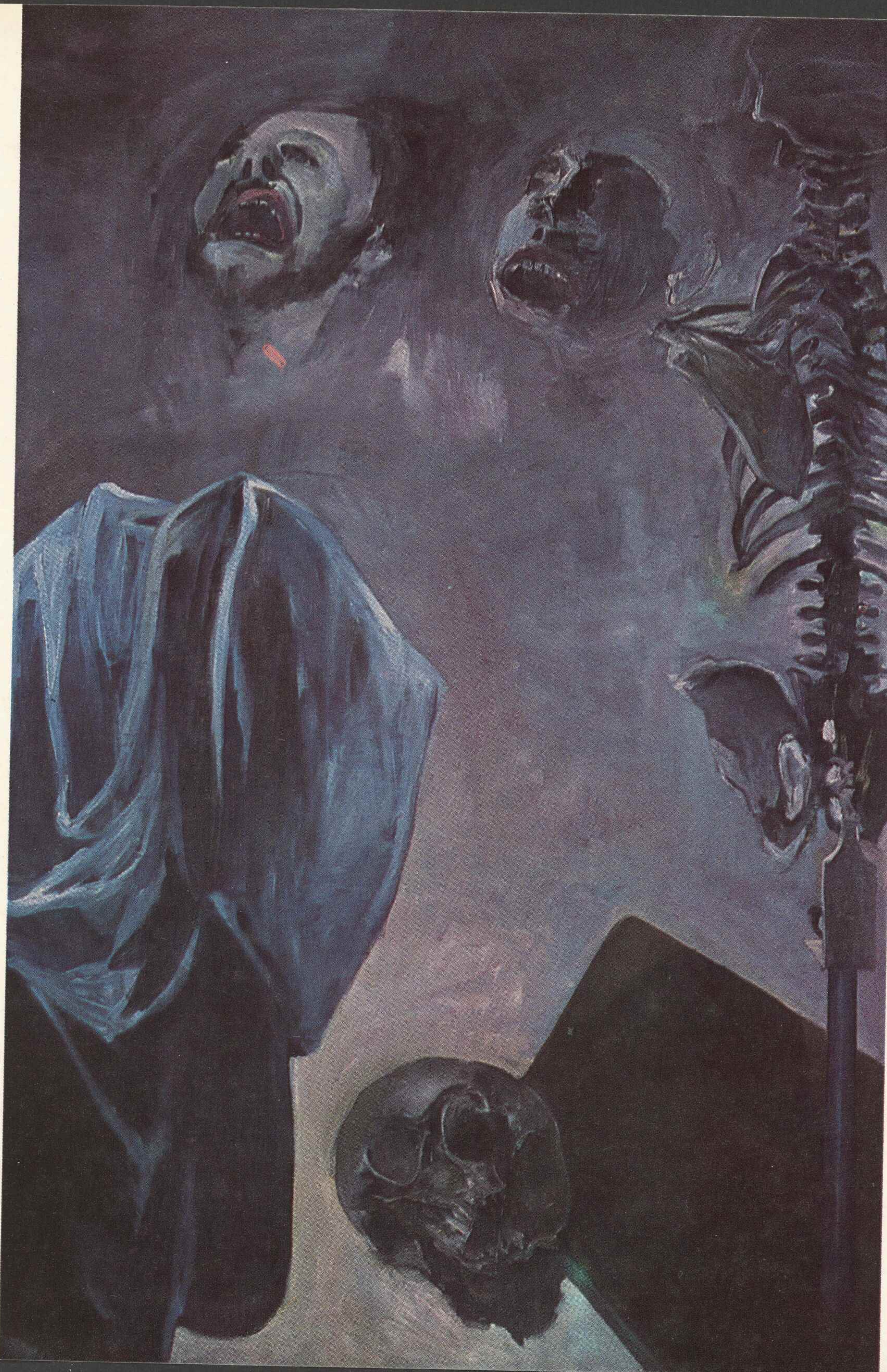

GRZEGORZ BEDNARSKI

ul. Skarżyńskiego 2/306
Kraków

Urodzony 12.01.1954 r. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1980 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Ni Mas Ni Menos I” 1984, olej, 190×120 cm
2. „Ni Mas Ni Menos IX” 1985, olej, 220×100 cm
3. „Czarna seria” z cyklu: „Ni Mas Ni Menos” 1986, olej, 185×125 cm
4. „Czarna seria” z cyklu: „Ni Mas Ni Menos” 1986, olej, 185×125 cm
5. „Czarna seria” z cyklu: „Ni Mas Ni Menos” 1986, olej, 150×100
6. „Czarna seria” z cyklu: „Ni Mas Ni Menos” 1986, olej, 130×120 cm
7. „Czarna seria” z cyklu: „Ni Mas Ni Menos” 1986, olej, 60×50 cm

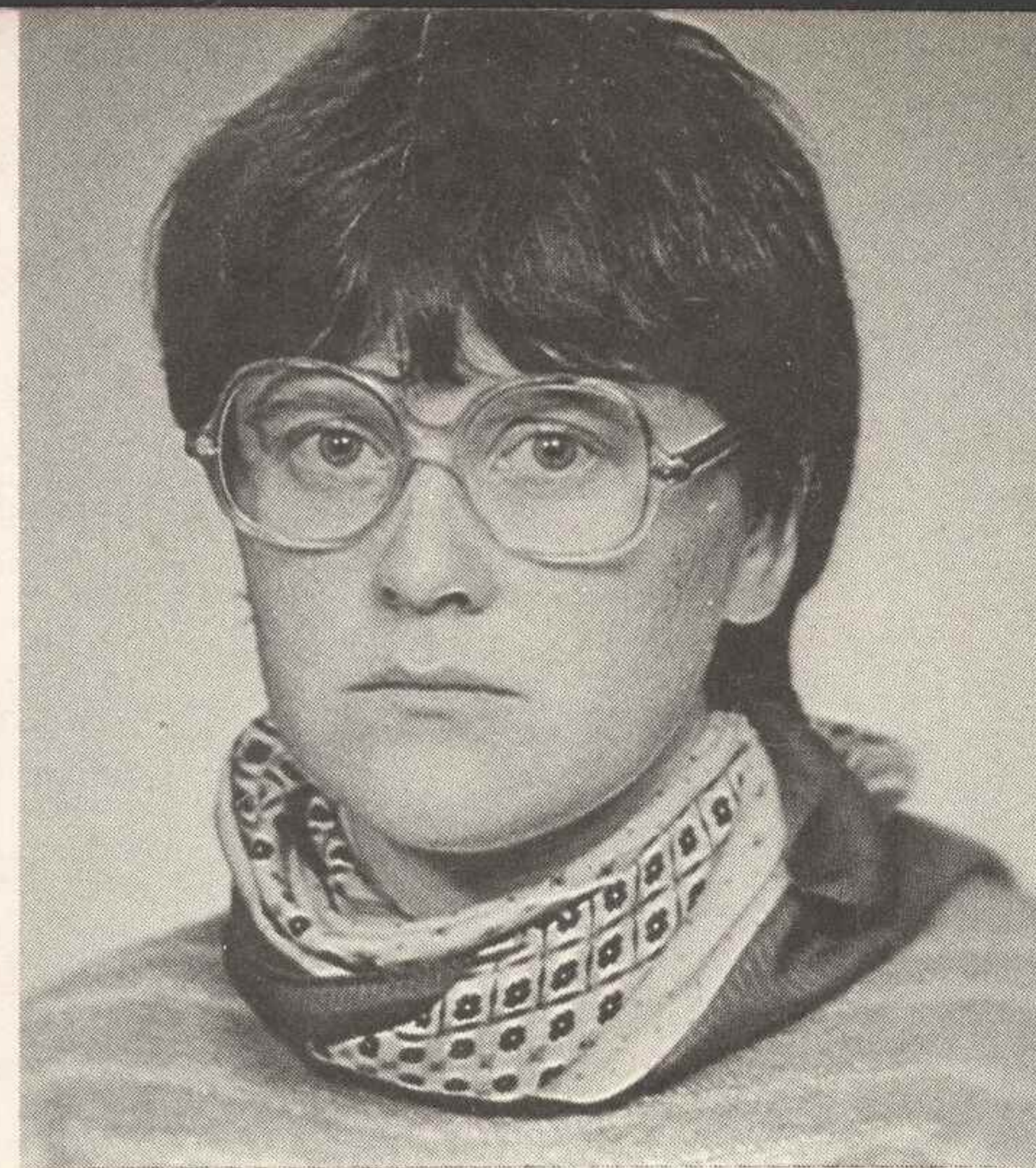
BERNADETA CIEŚLEWICZ-ORAWIEC

ul. Bulońska 8b/4
Gdańsk-Wrzeszcz

Urodzona 27.05.1952 r. w Bydgoszczy.
Studia na Wydziale Malarstwa Akademii
Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1976 r.
w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. Studium Natury" 1986, olej, 80×110 cm
2. Studium Natury" 1986, olej, 75×90 cm
3. Studium Natury" 1987, olej, 80×110 cm
4. Studium Natury" 1987, olej, 70×80 cm
5. Studium Natury" 1987, olej, 70×80 cm

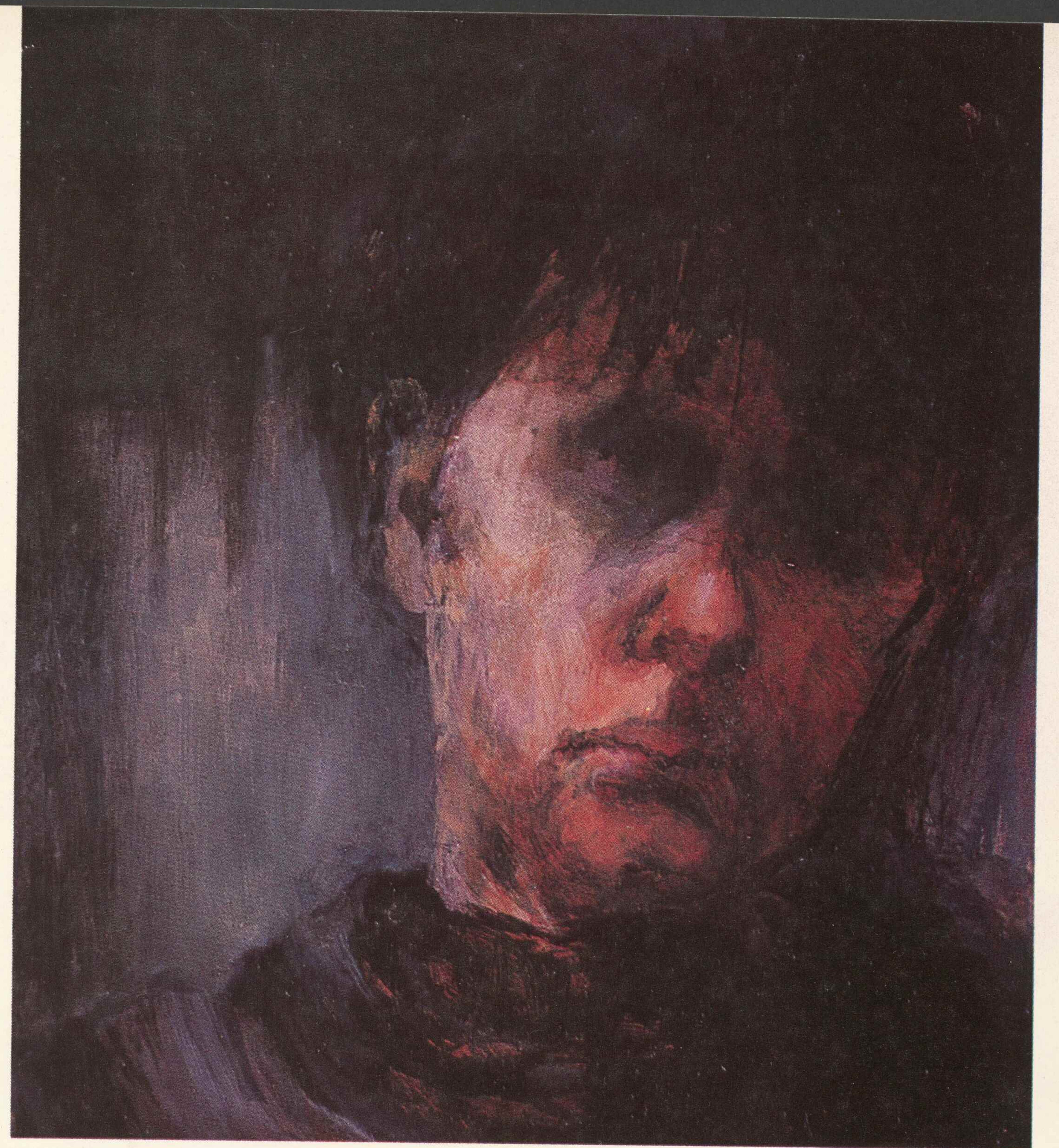

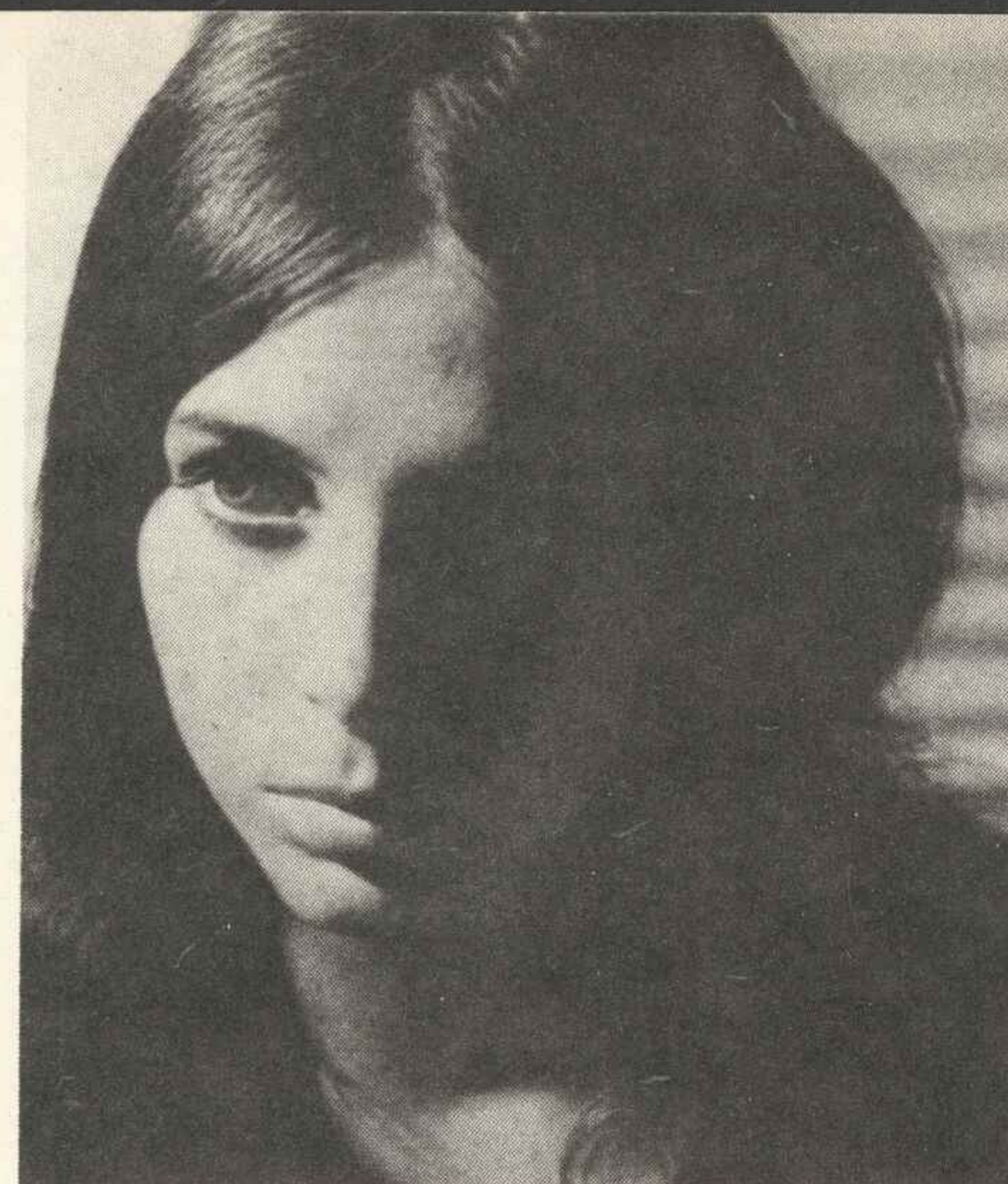
ANNA GRZESIK-JUSZCZAK

oś. Słoneczne 13/36
Kraków

Urodzona 5.01.1955r. w Krakowie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1984 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „XXX” 1986, olej, 30×26 cm
2. „XXX” 1987, olej, 33×24 cm
3. „XXX” 1987, olej, 24×22 cm
4. „XXX” 1987, olej, 19×32 cm
5. „XXX” 1987, olej, 22×16 cm
6. „XXX” 1987, olej, 22×35 cm
7. „XXX” 1987, olej, 22×35 cm
8. „XXX” 1987, olej, 24×19 cm
9. „XXX” 1987, olej, 24×19 cm
10. „XXX” 1987, olej, 35×24 cm

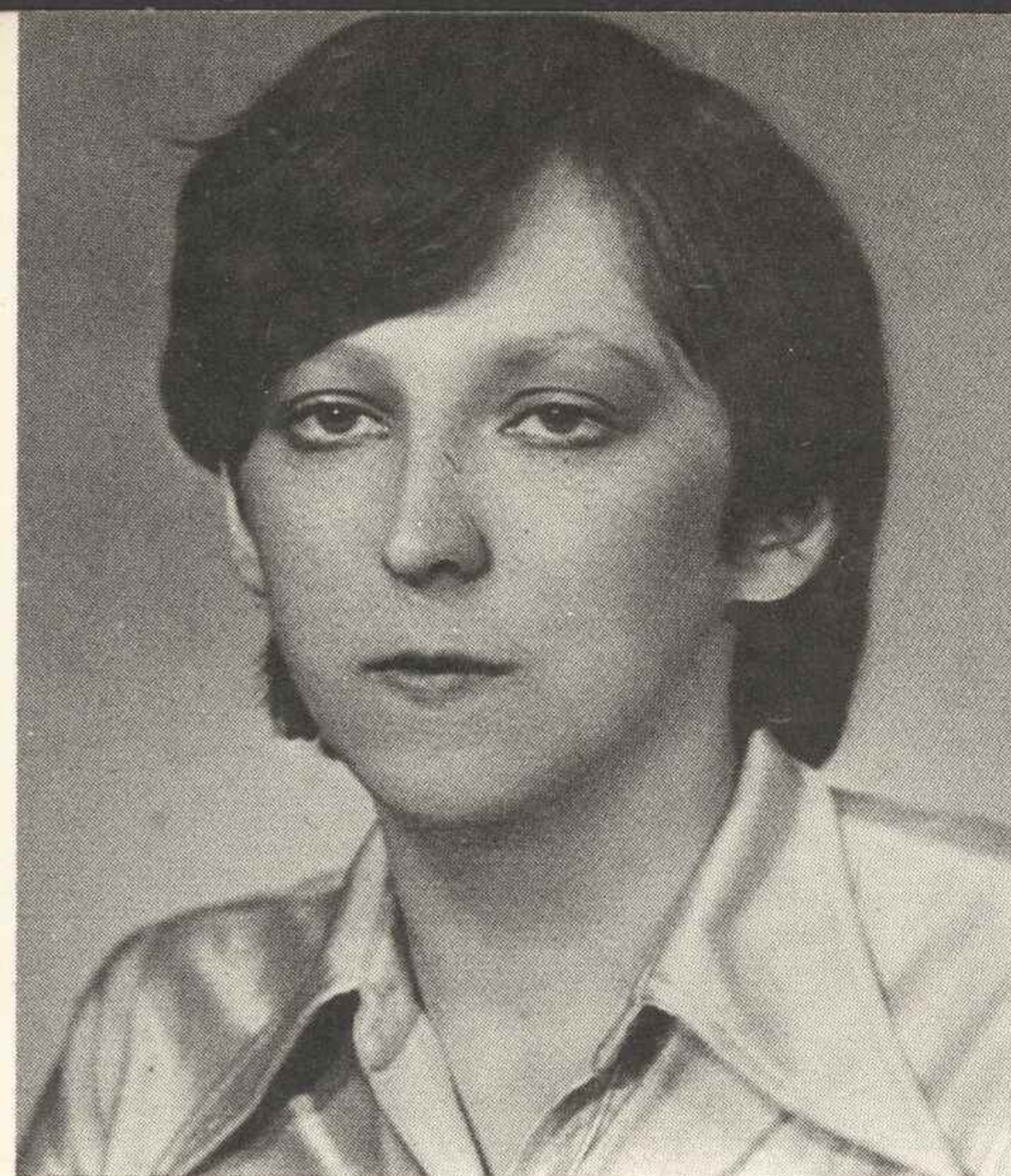
ALICJA HAŁAJKIEWICZ

ul. Bogumiły 10/1
Szczecin

Urodzona 13.05.1952 r. w Zgorzelcu. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1978 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Okno”, olej, 110×130 cm
2. „Okno II”, olej, 110×140 cm
3. „Skrzynia z piórami”, olej, 115×150 cm
4. „Inna poetyka”, olej, 110×140 cm
5. „Okno”, olej, 110×140 cm

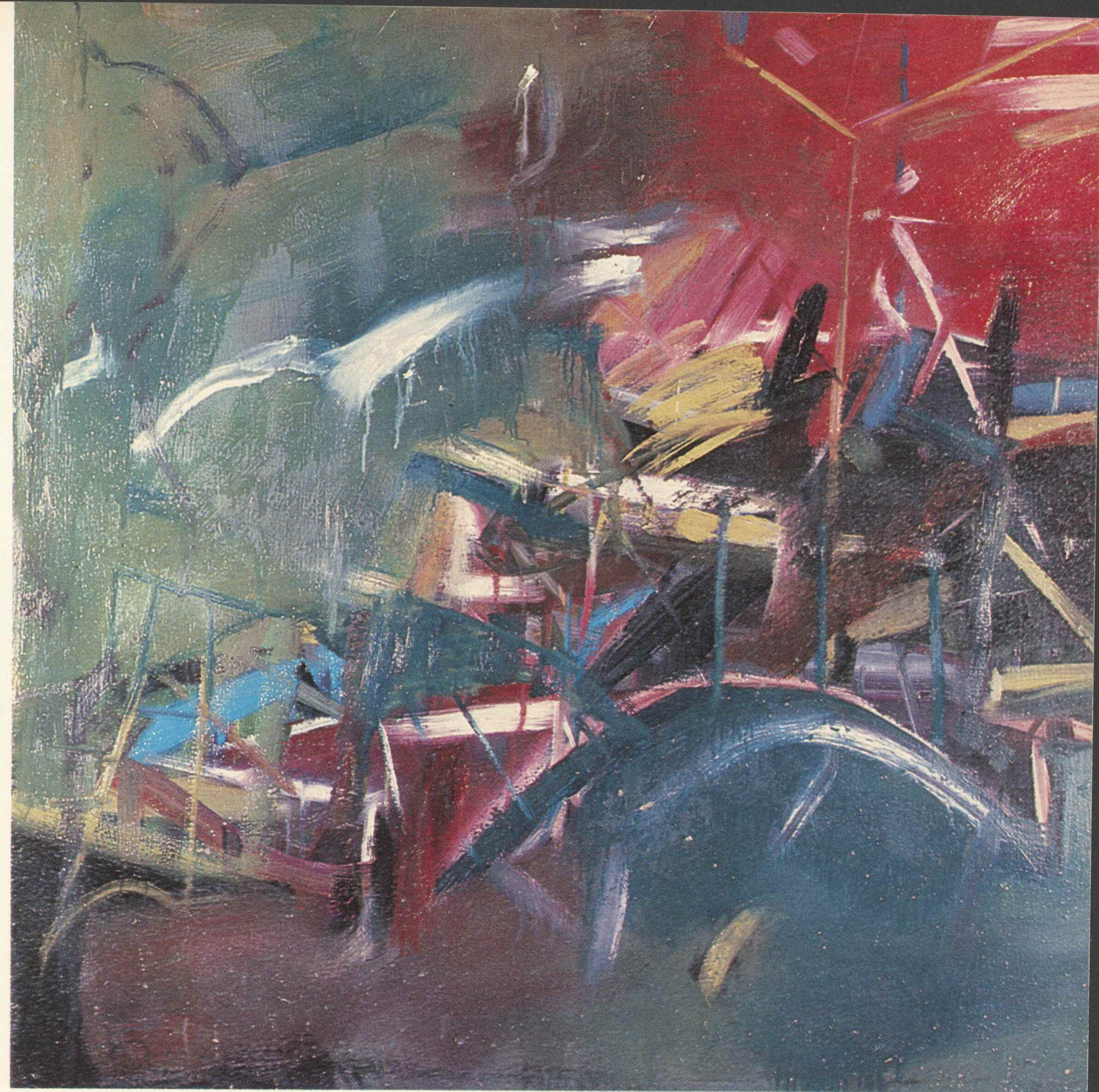

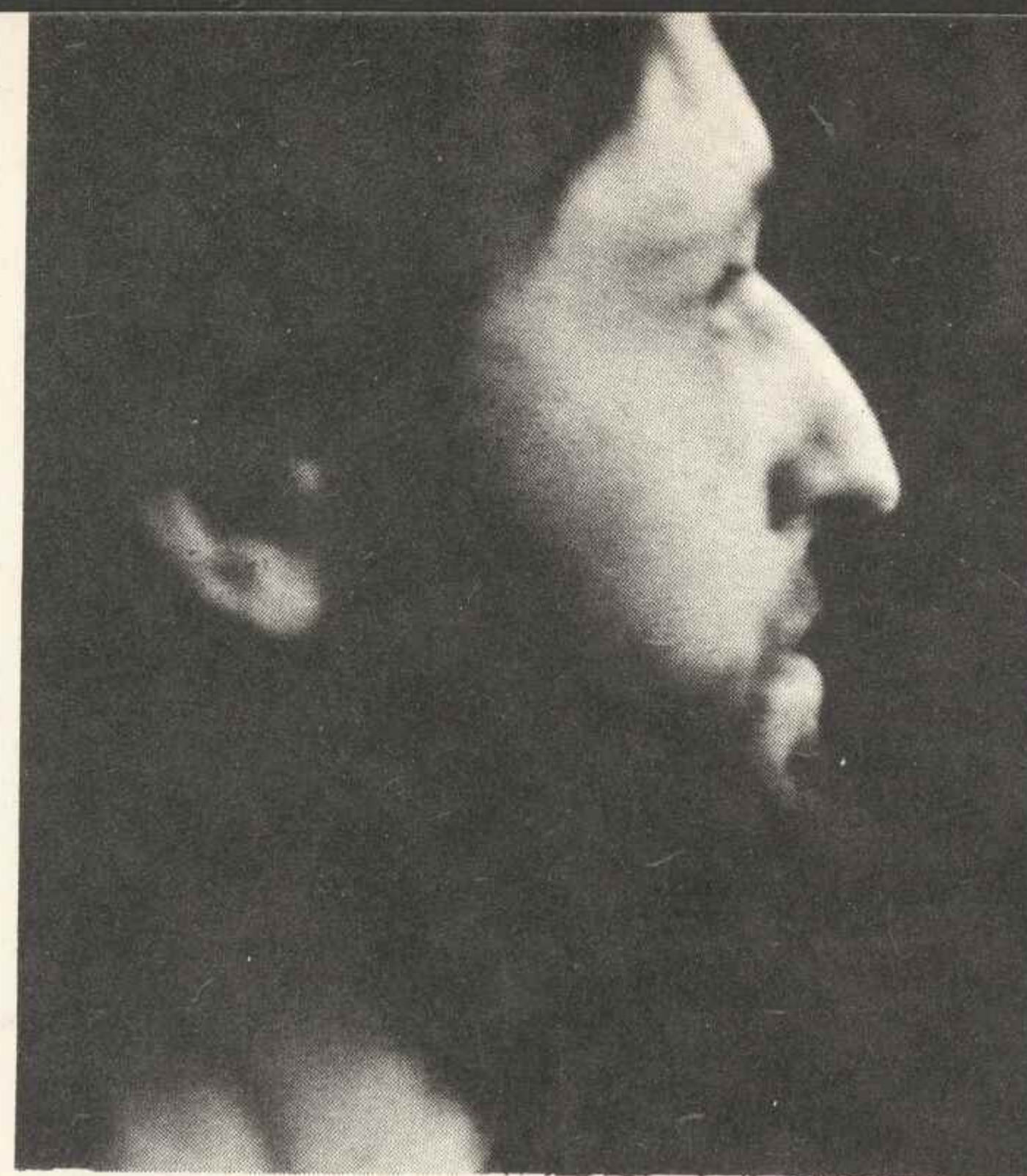
ANNA JUSTYNA-HUBERT

ul. Chodkiewicza 6/2
Rzeszów

Urodzona 7.02.1953 r. w Rzeszowie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1976 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Kędzierzyn-Koźle I” 1985, olej
2. „Kędzierzyn-Koźle II” 1985, olej
3. „Panorama” 1985, olej
4. „Praca w porcie” 1985, olej
5. „Tańczą walca” 1984, olej-akryl
6. „Skok w zielone z różowym” 1984, akryl-olej

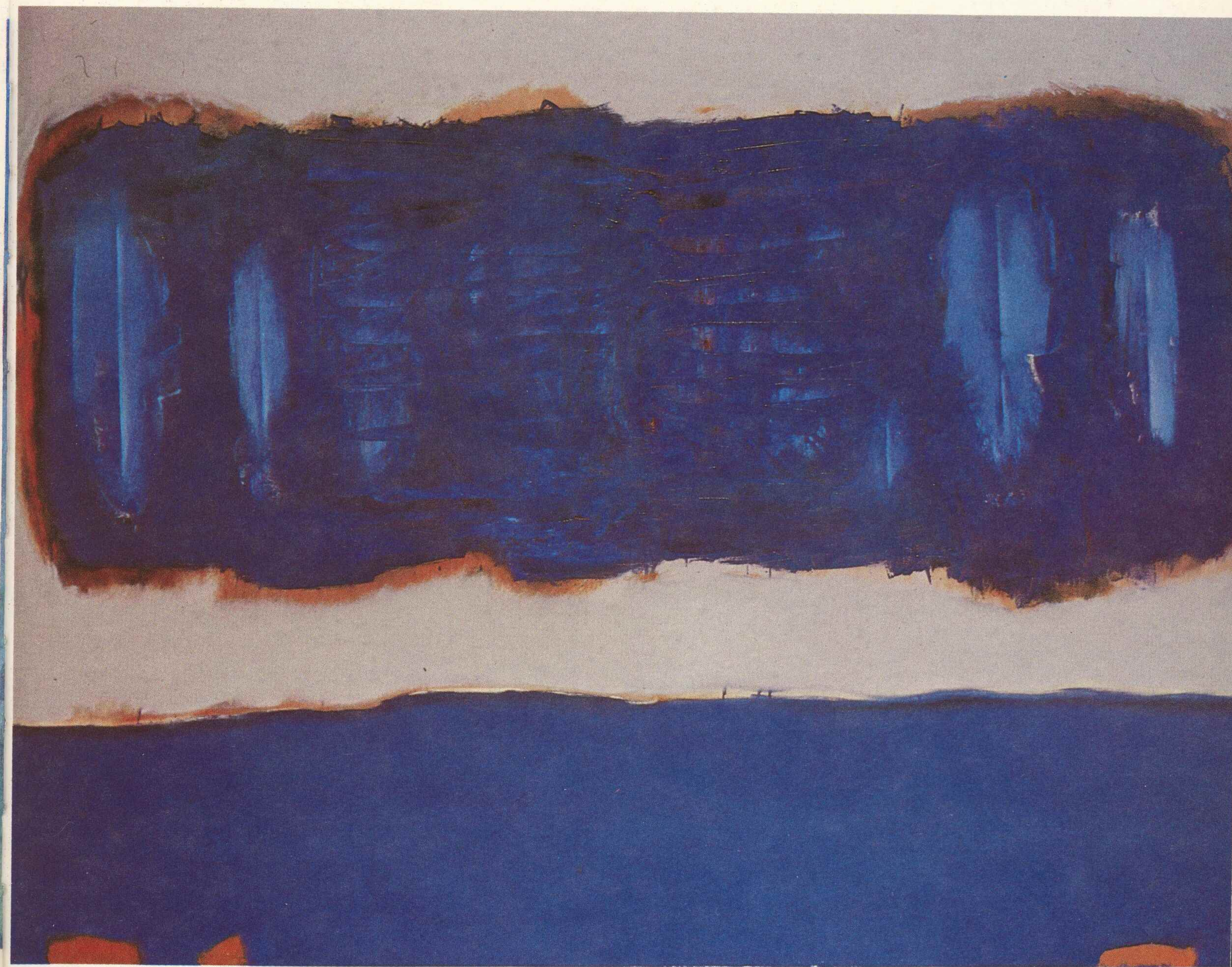

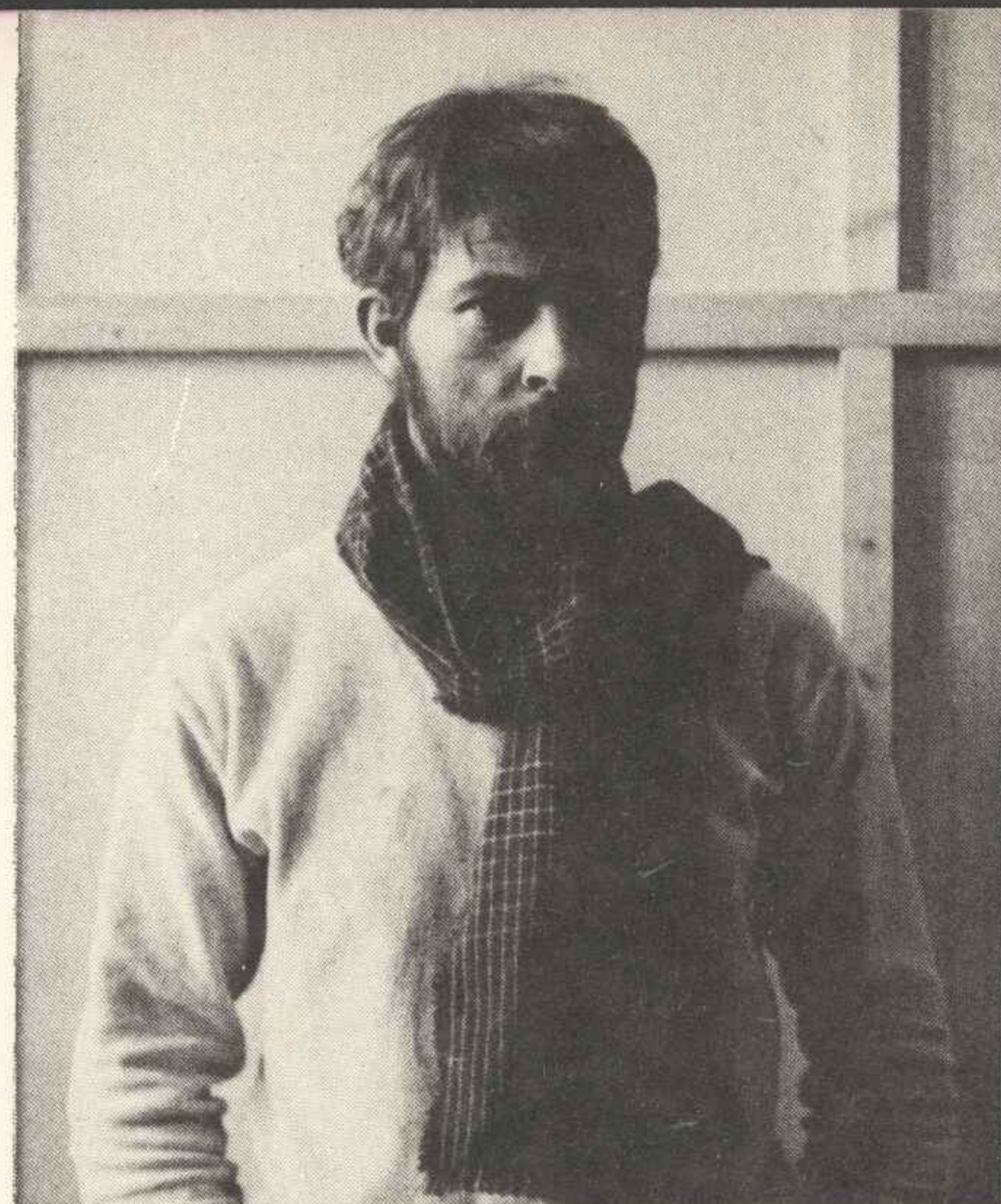
ANDRZEJ KAPUSTA

ul. Tyniecka 5/13
Skawina

Urodzony 2.02.1956 r. w Skawinie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1981 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Kompozycja I” 1986, olej, 150×200 cm
2. „Kompozycja II” 1987, olej, 150×200 cm
3. „Kompozycja III” 1987, olej, 150×200 cm
4. „Bez tytułu I” 1986, olej, 150×200 cm
5. „Bez tytułu II” 1986, olej, 150×200 cm

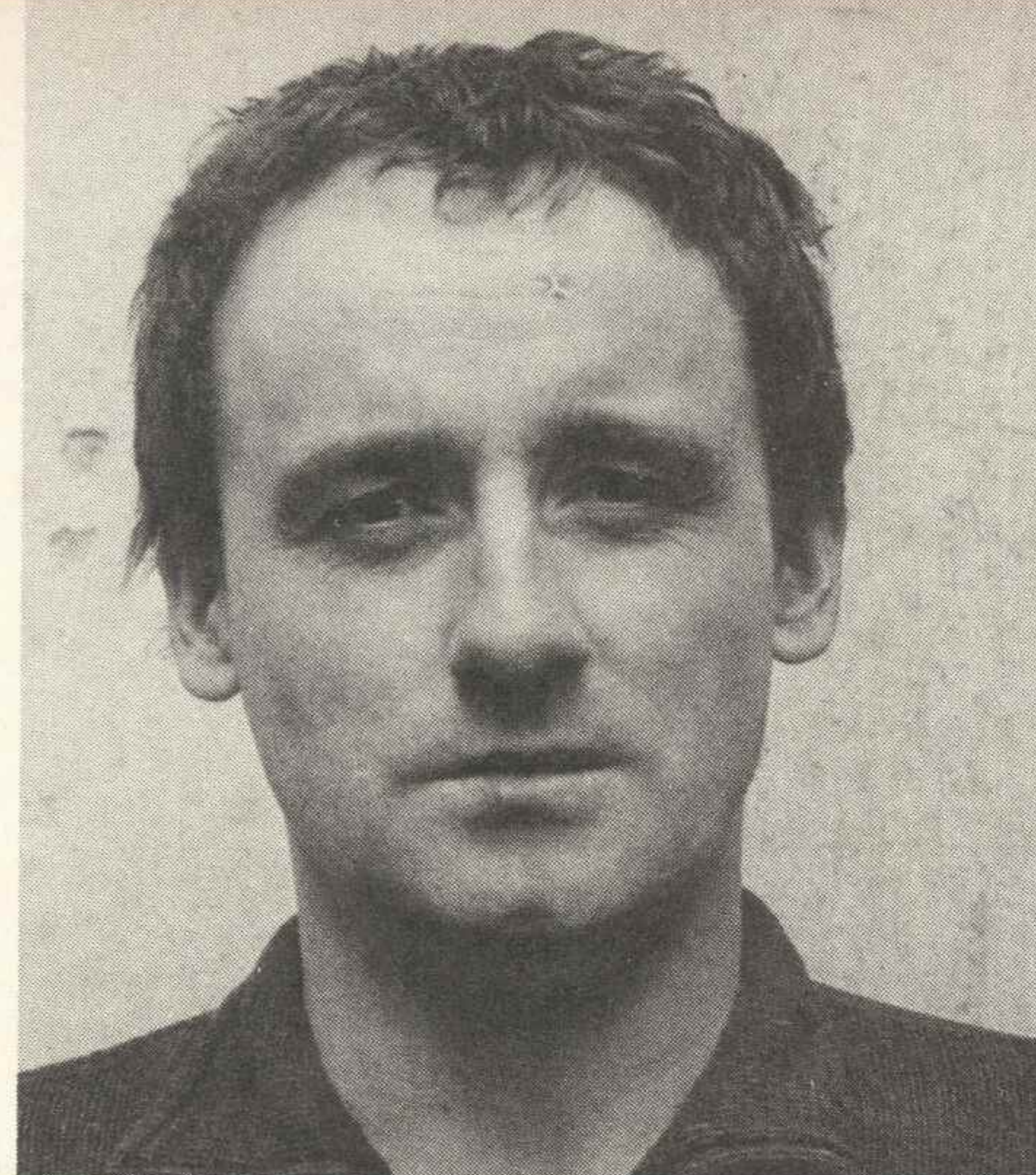
SŁAWOMIR KARPOWICZ

ul. Manifestu Lipcowego 21/8
Kraków

Urodzony w 1952 r. w Szczebrzeszynie.
Studia na Wydziale Malarstwa w Akade-
mii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom
w 1978 r. w pracowni prof. Jana Szancen-
bacha.

1. „Dla Talla” olej, płótno, 120×180 cm
2. „Droga do Arezzo” olej, płótno, 135×110 cm
3. „Pejzaż nr 3” olej, płótno, 130×140 cm
4. „Juz świt” z cyklu: „Nocne czuwanie” olej,
płótno, 150×160 cm
5. „Ogród II” z cyklu: „Podróże do Rzymu” olej,
płótno, 120×195 cm
6. „Martwa natura z cytrynami” olej, aluminium,
100×112 cm

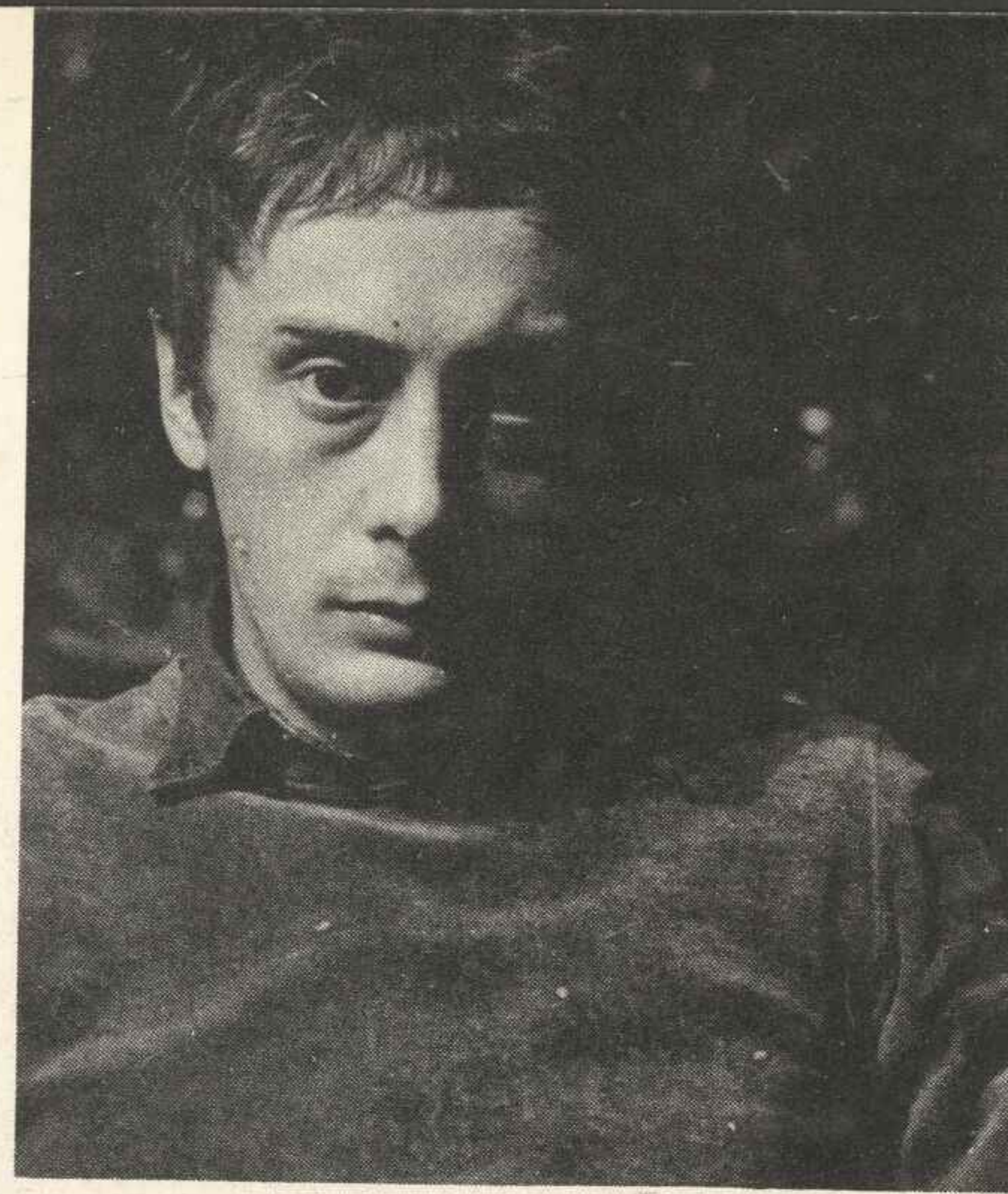
JAROSŁAW KAWIŃSKI

ul. Siewna 23 A/80
Kraków

Urodzony 10.02.1955 r. w Nowym Sączu. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1980 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Ogród I” 1987, olej, 150×200 cm
2. „Ogród II” 1987, olej, 150×200 cm
3. „Ogród III” 1987, olej, 150×200 cm
4. „Południe” 1987, olej, 140×140 cm
5. „Południe” 1987, olej, 140×140 cm

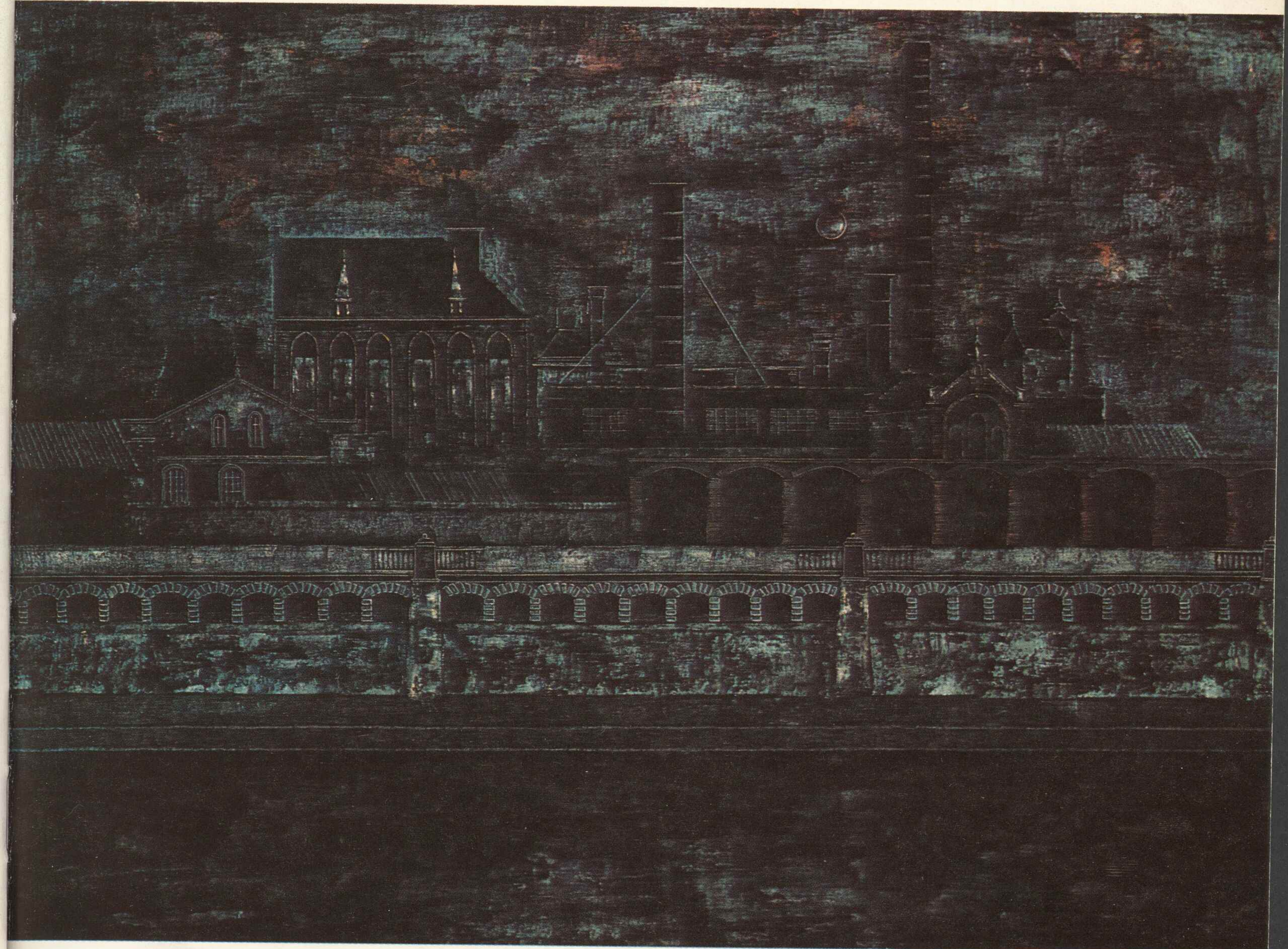

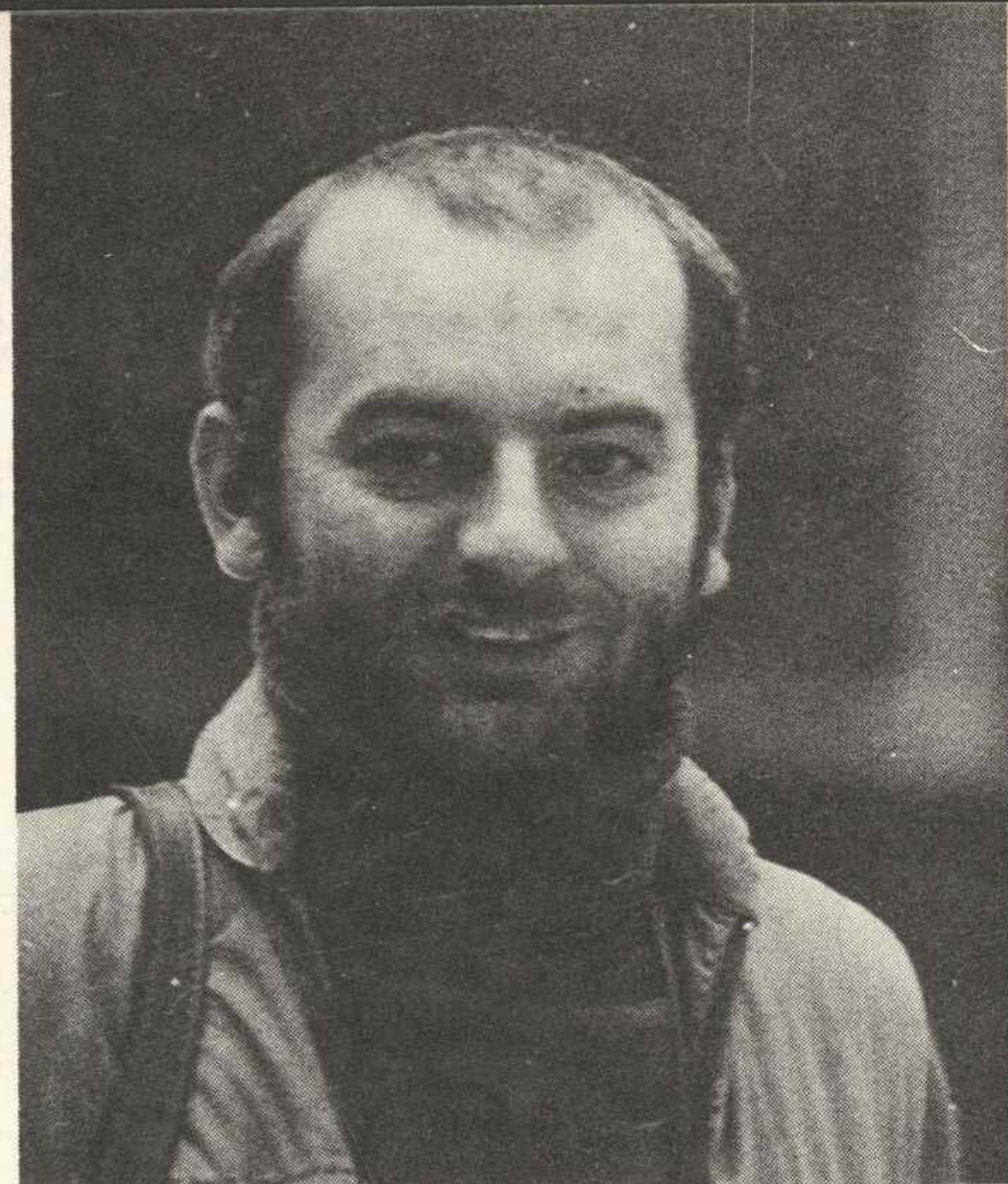
PIOTR KIDAWSKI

ul. Krakowska 13/3
Kraków

Urodzony 13.09.1955 r. w Krakowie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1980 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Stara gazownia”, olej, 65×89 cm
2. „Dom na wzgórzu”, olej, 73×81 cm
3. „Pejzaż fantastyczny”, olej, 73×85 cm
4. „Pejzaż fantastyczny”, olej, 73×90 cm
5. „Pejzaż fantastyczny”, olej, 70×91 cm

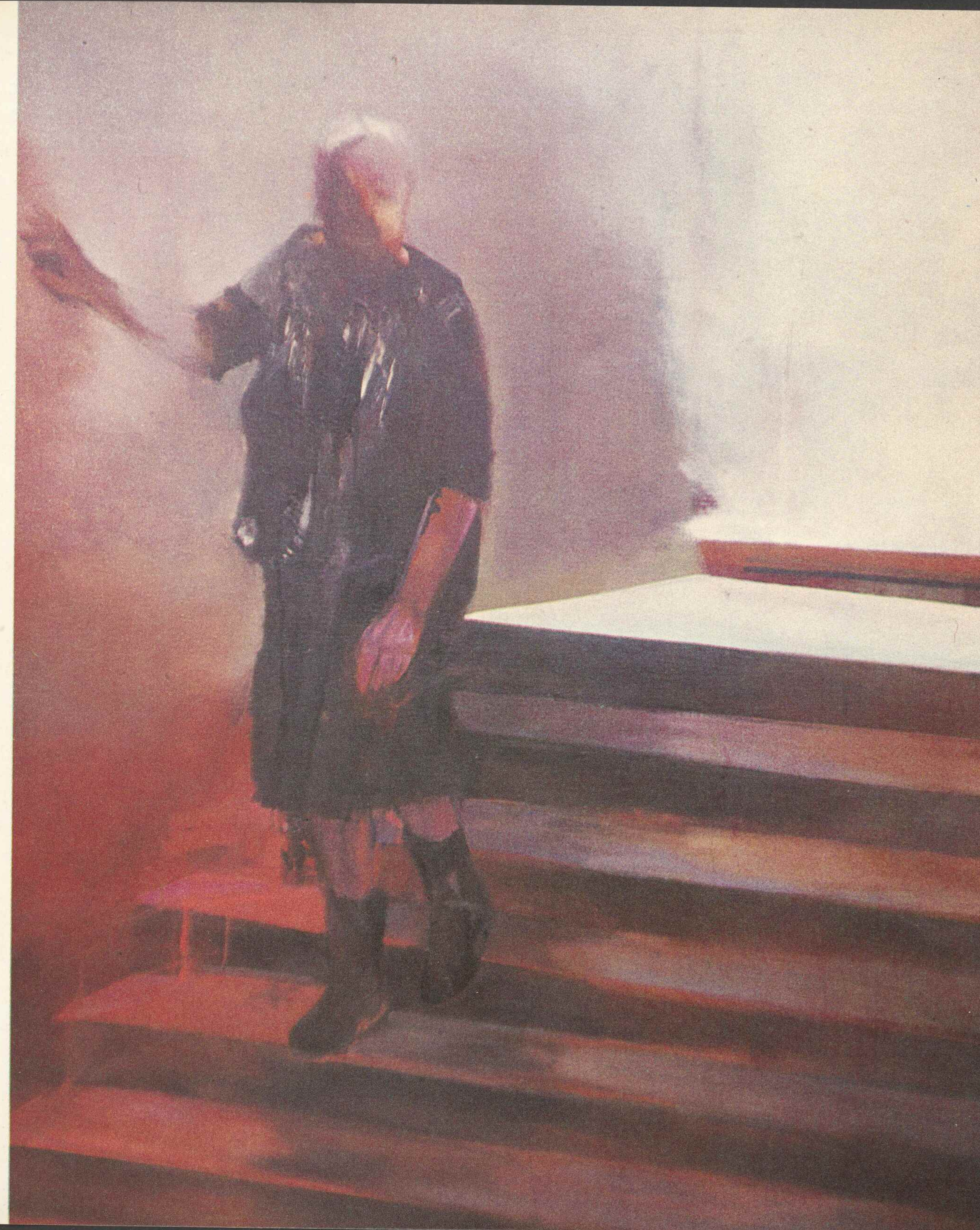

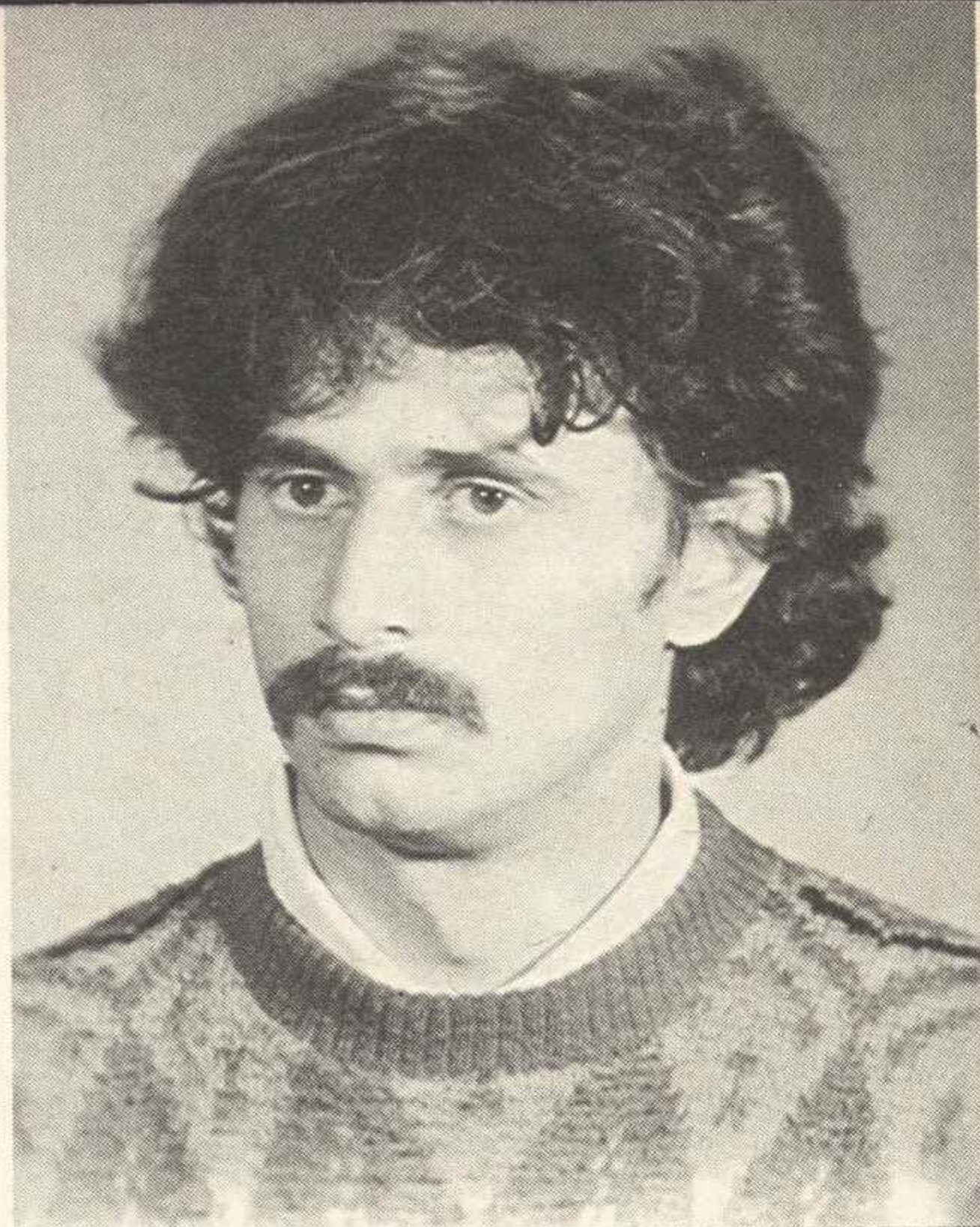
DONAT KOWALSKI

ul. Sobieskiego 4
Szczepieszyn

Urodzony 14.04.1958 r. w Szczepieszynie Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1983 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Schody” 1986, olej, 130×110 cm
2. „Kompozycja figuralna” 1987, olej, 130×100 cm
3. „We wnętrzu” 1987, olej, 120×100 cm
4. „Osoba I” 1987, olej, 120×100 cm
5. „Osoba II” 1987, olej, 130×100 cm

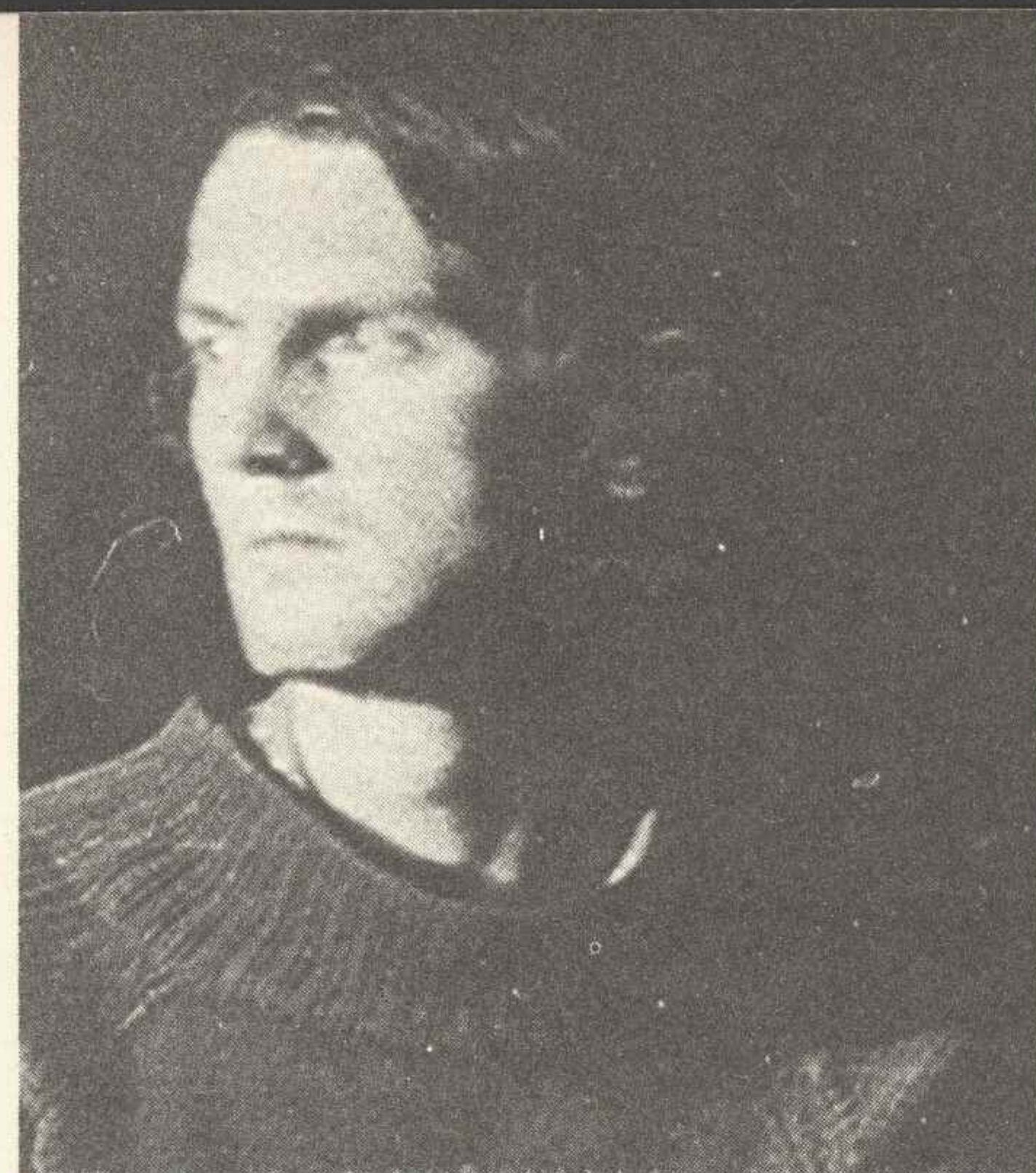
JERZY KUBINA

ul. Kilińskiego 7/16
Zamość

Urodzony 5.08.1956 r. w Zamościu. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1985 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Bez tytułu” 1985, olej, 160×190 cm
2. „Bez tytułu” 1985, olej, 200×140 cm
3. „Bez tytułu” 1985, olej, 180×120 cm
4. „Bez tytułu” 1985, olej, 180×120 cm
5. „Bez tytułu” 1985, olej, 130×130 cm

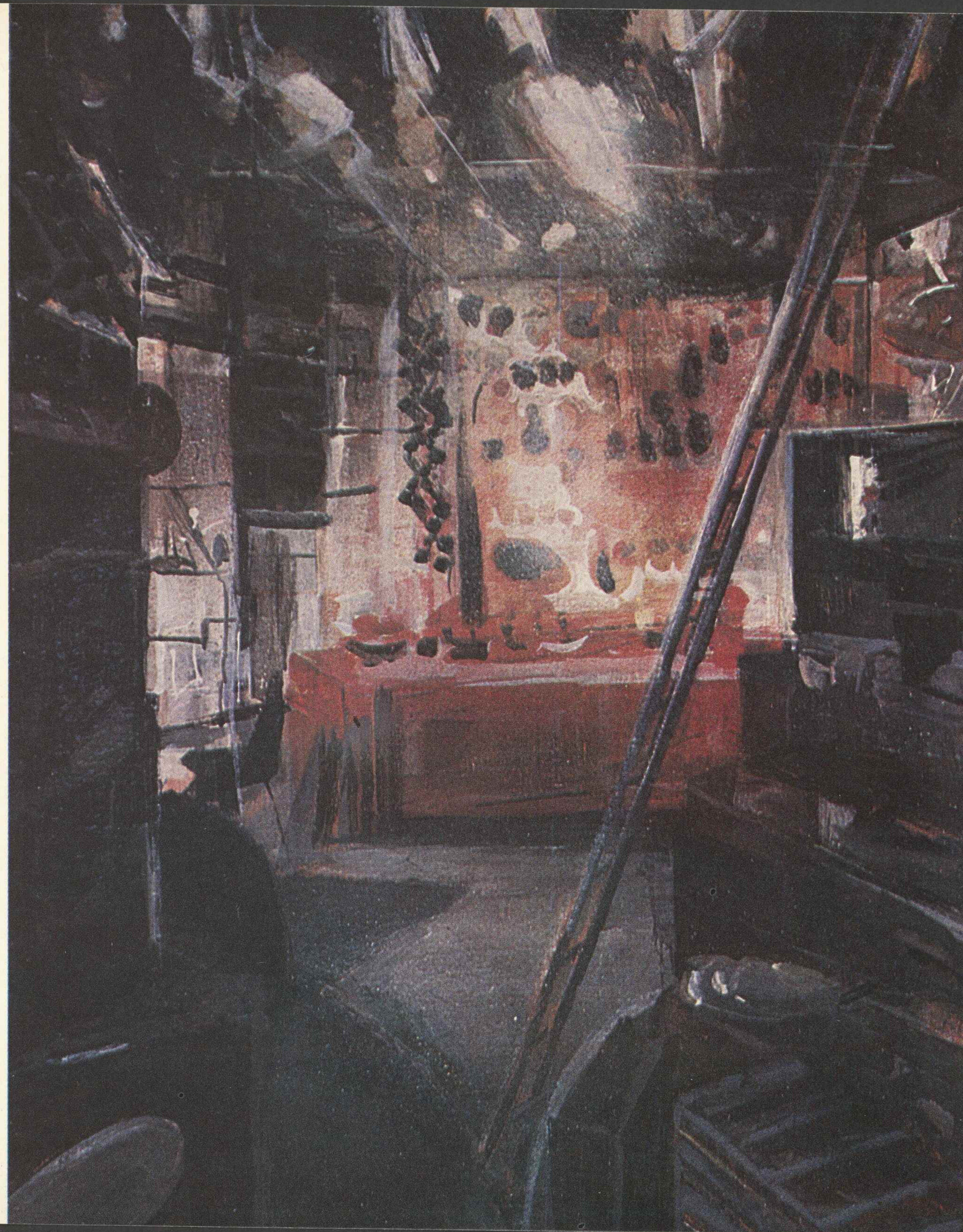

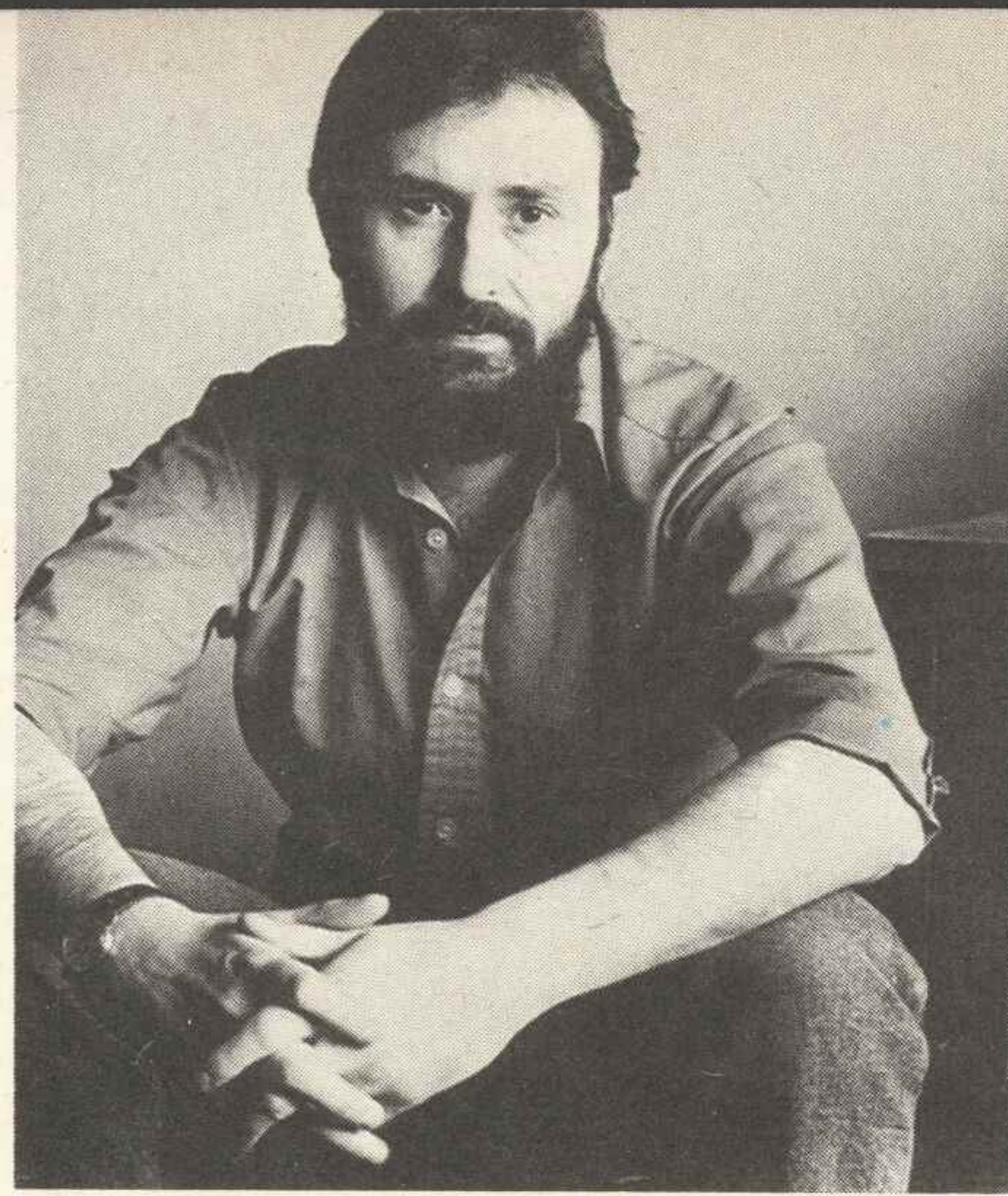
WŁADYSŁAW KUŹNAR

ul. Rajska 20/8
Kraków

Urodzony 23.06.1957 r. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1982 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Witryna” 1985, olej, 165×130 cm
2. „Witryna” 1986, olej, 130×110 cm
3. „Wnętrze” 1986, olej, 120×110 cm
4. „Wnętrze” 1987, olej, 120×91 cm
5. „Martwa natura” 1985, olej, 86×110 cm

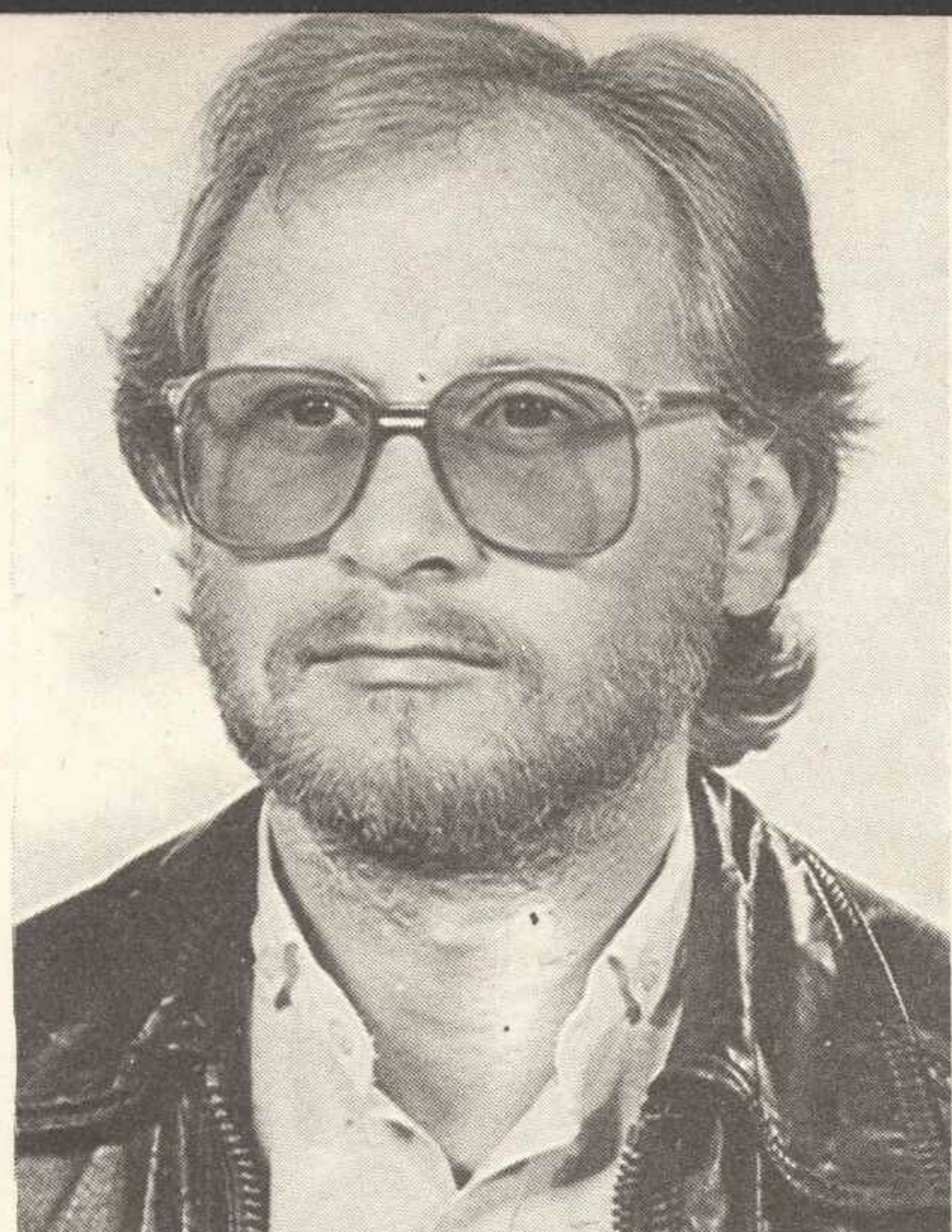
JAROSŁAW KWECLICH

ul. Zawadzkiego 38/42
Częstochowa

Urodzony 27.08.1957 r. w Częstochowie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1980 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. Z cyklu: „Okno” 1985, olej, 140×120 cm
2. „Bez tytułu” 1985, olej, 110×150 cm
3. „Portret rodzinny” 1987, olej, 120×150 cm
4. Z cyklu: „Szkoła latania” 1987, olej, 150×200 cm
5. Z cyklu: „Szkoła latania” 1987, olej, 90×130 cm
6. „Bez tytułu” 1987, olej, 150×240 cm

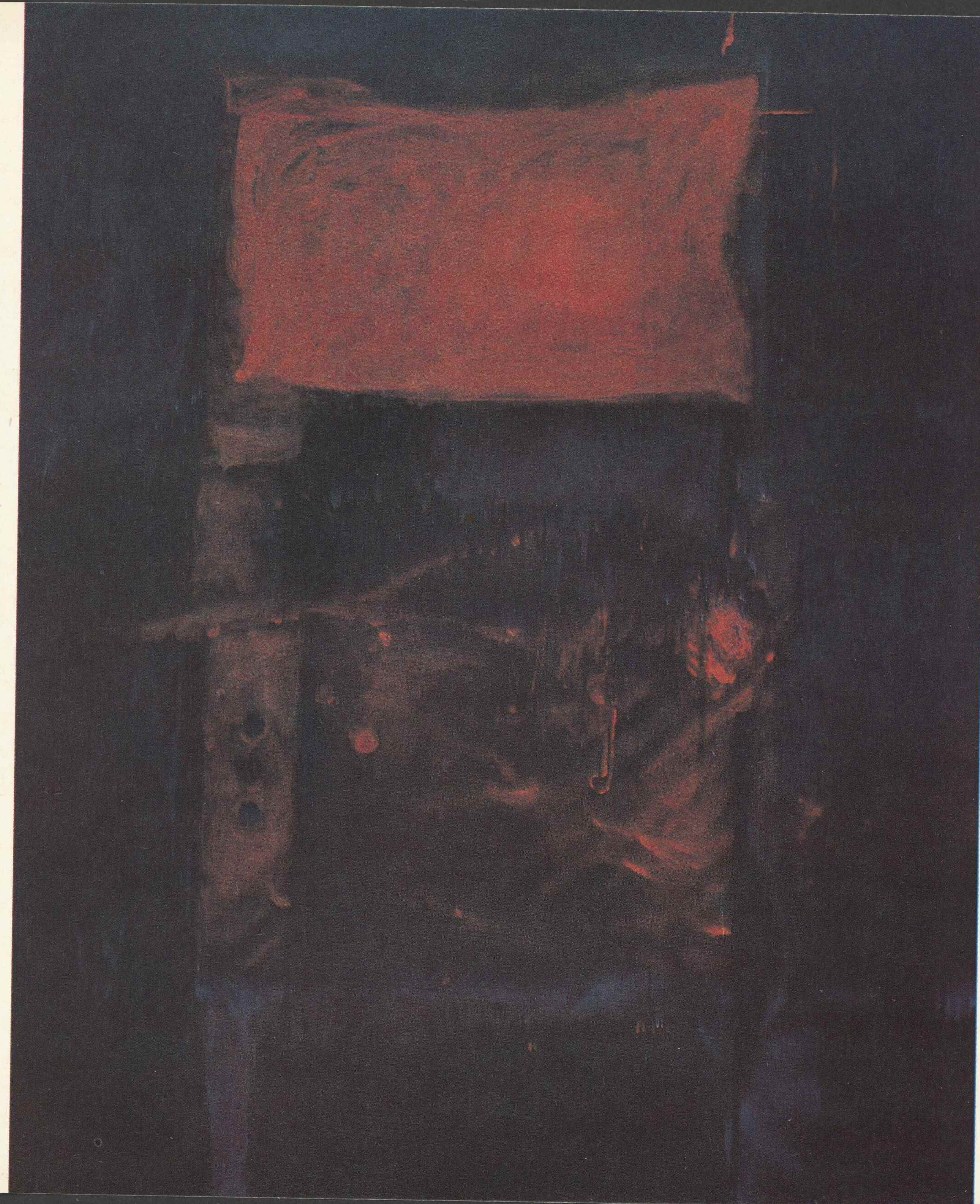

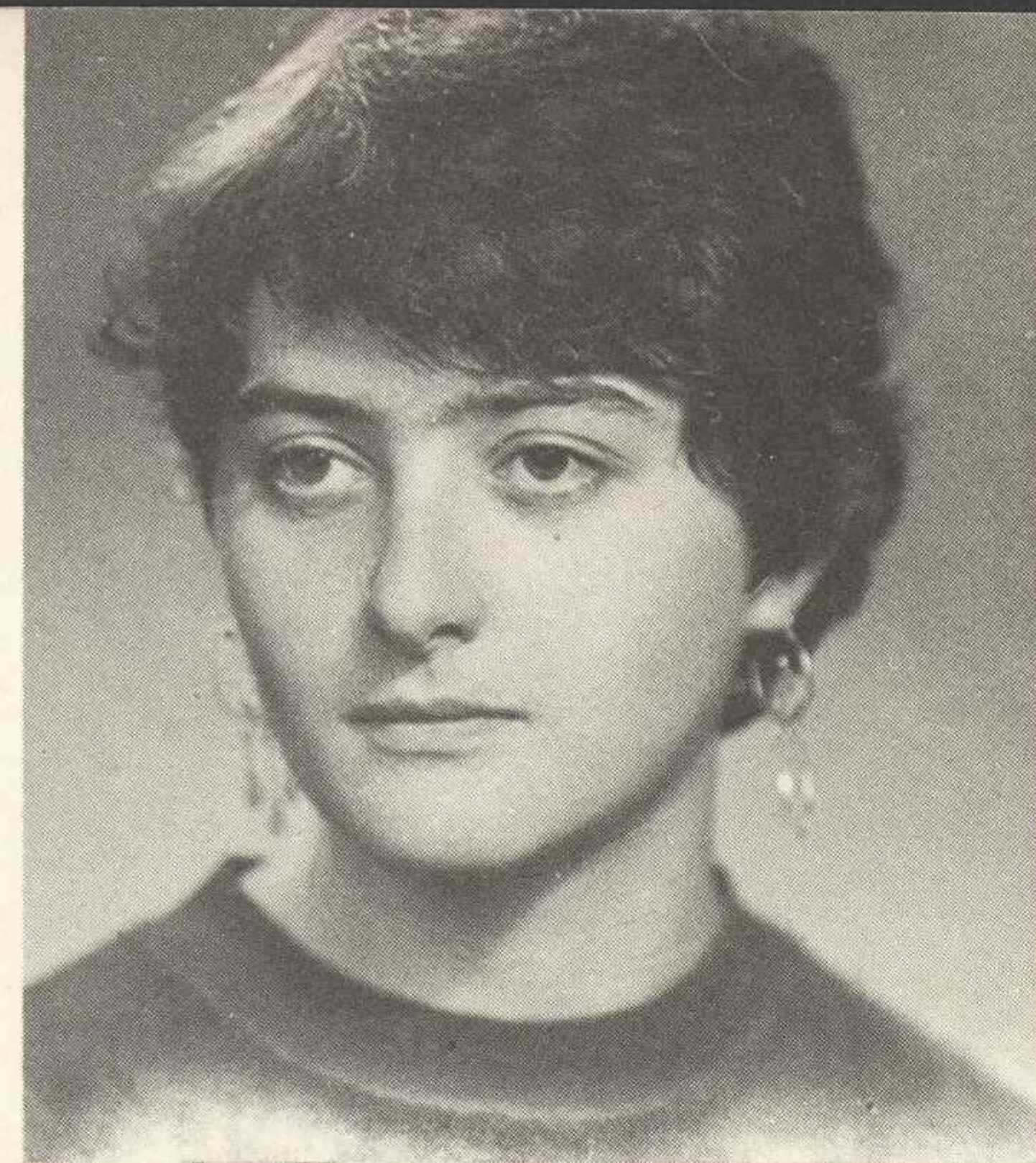
ROMAN ŁACIAK

ul. Kolisty 10
Kraków

Urodzony w 1951 r. w Żywcu. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1977 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Bez tytułu” 1987, olej, 120 × 95
2. „Bez tytułu” 1987, olej, 116 × 97
3. „Bez tytułu” 1987, olej, 114 × 97
4. „Bez tytułu” 1987, olej, 114 × 92
5. „Bez tytułu” 1987, olej, 110 × 90

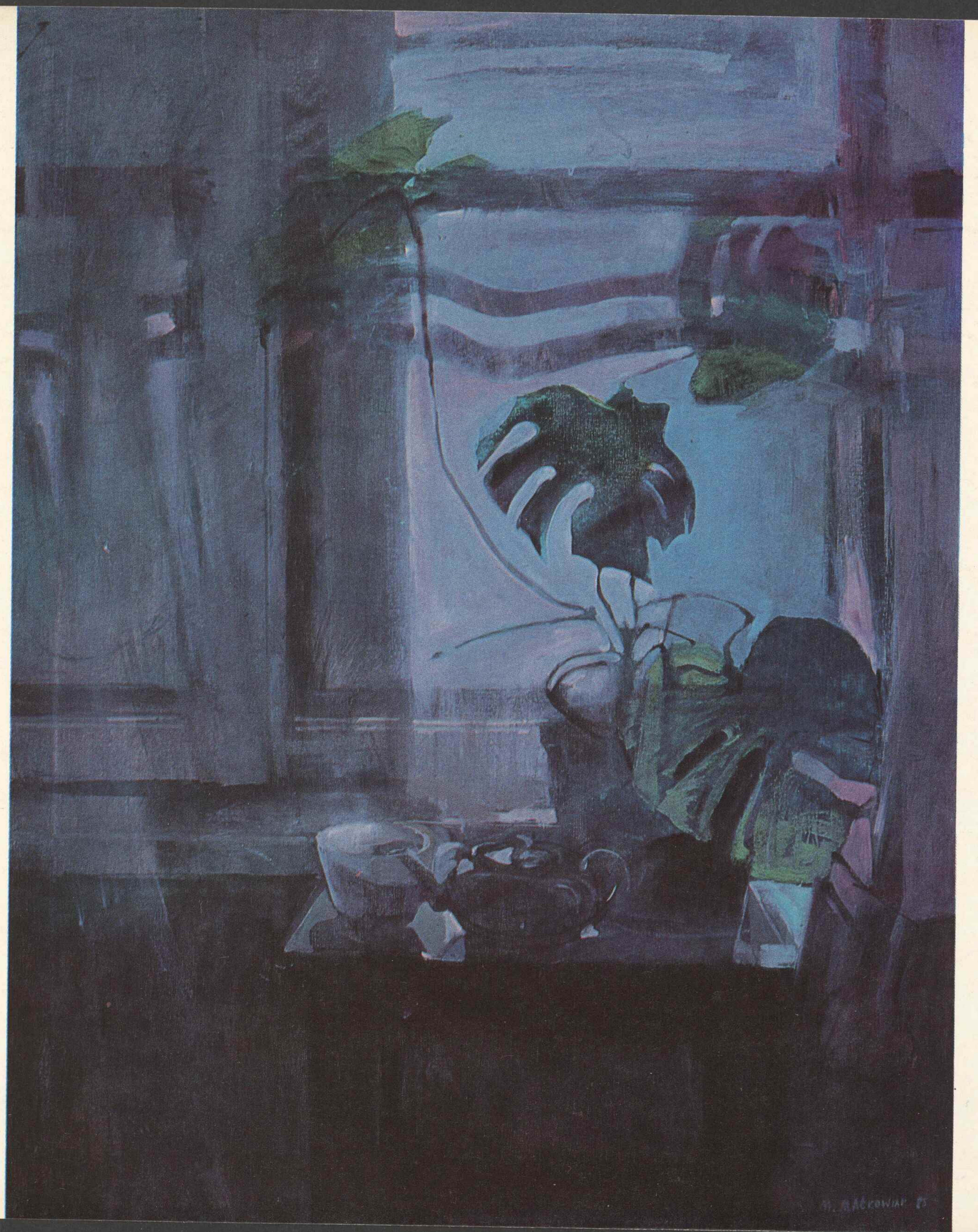

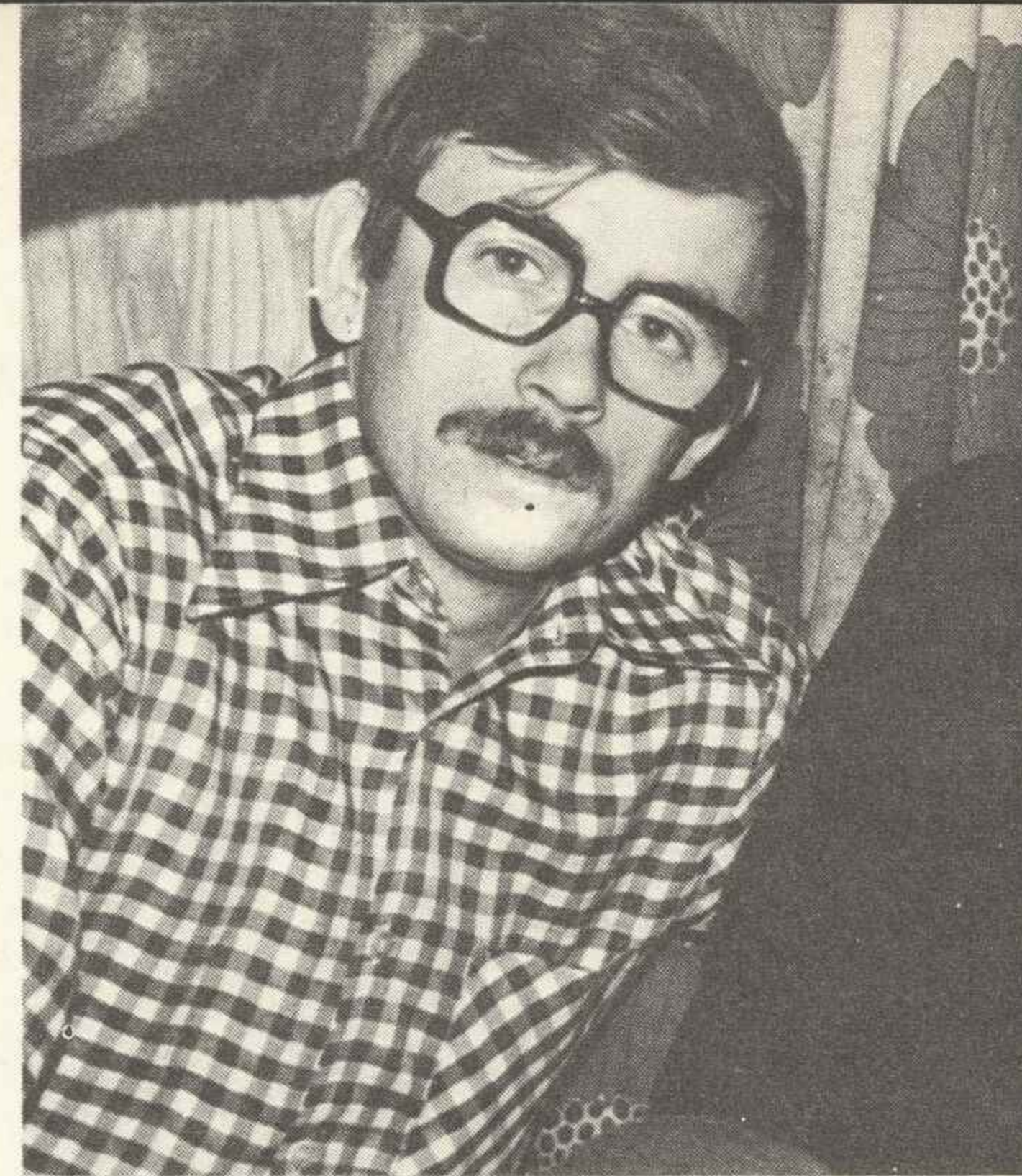
MAŁGORZATA MAĆKOWIAK

ul. Zakopiańska 4/4
Kraków

Urodzona 14.01.1958 r. w Krakowie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1982 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Bez tytułu”, olej, 100 × 90 cm
2. „Obraz”, olej, 110 × 70 cm
3. „Wnętrze”, olej, 100 × 70 cm
4. „Martwa natura”, olej, 100 × 70 cm
5. „Moja cisza”, olej, 100 × 80 cm

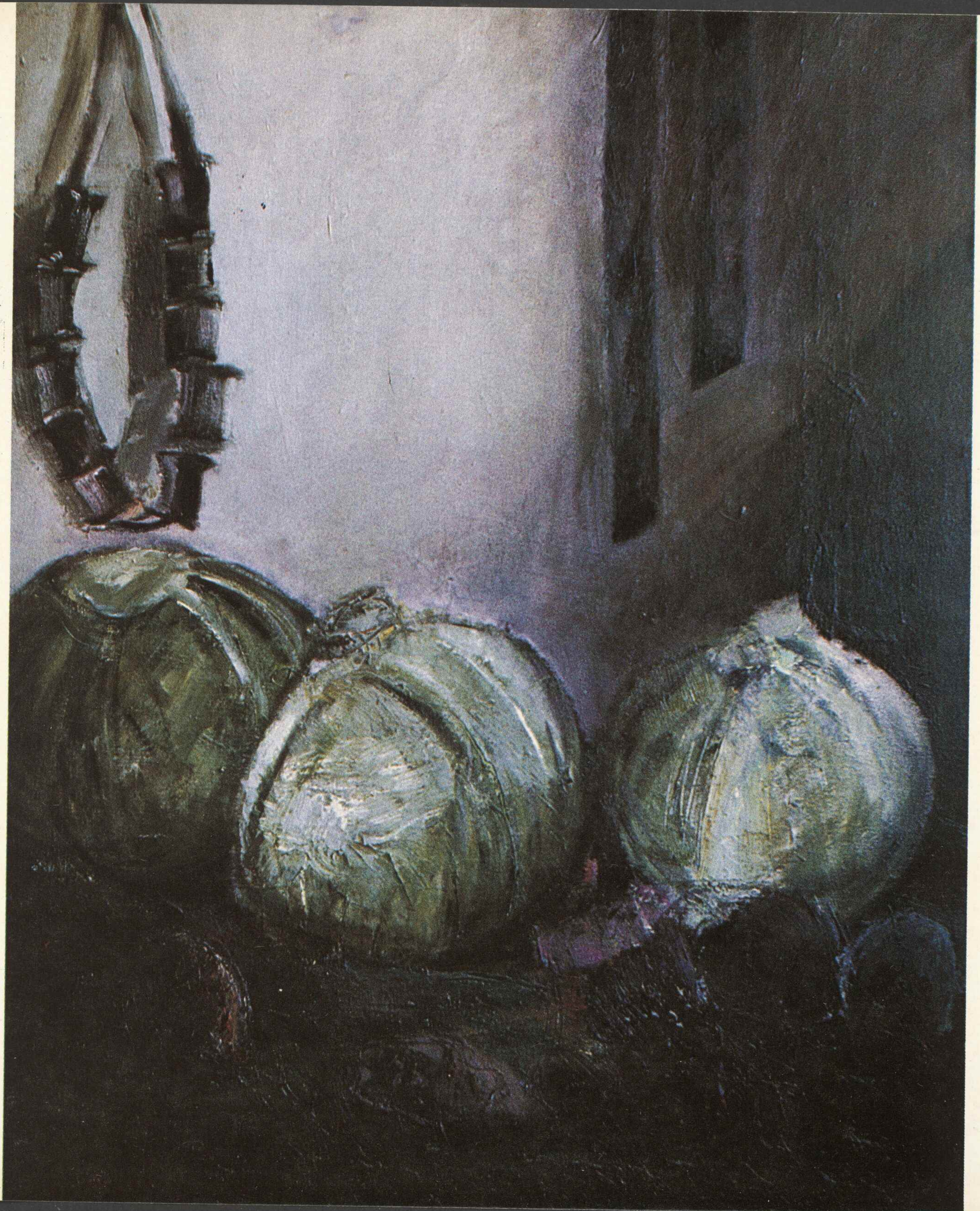

ANDRZEJ MAKOWSKI

ul. Czerwonych Harcerzy 22/10
Jaworzno

Urodzony 30.06.1955 r. w Jaworznie.
Studia na Wydziale Malarstwa Akade-
mii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom
w 1980 r. w pracowni prof. Jana Szancen-
bacha.

1. „Ogródek” 1985, olej, 90×70 cm
2. „Cień” 1986, olej, 90×70 cm
3. „Pejzaż zimowy” 1986, olej, 70×90 cm
4. „Miasto” 1986, olej, 70×100 cm
5. „Martwa natura” 1985, olej, 120×80 cm

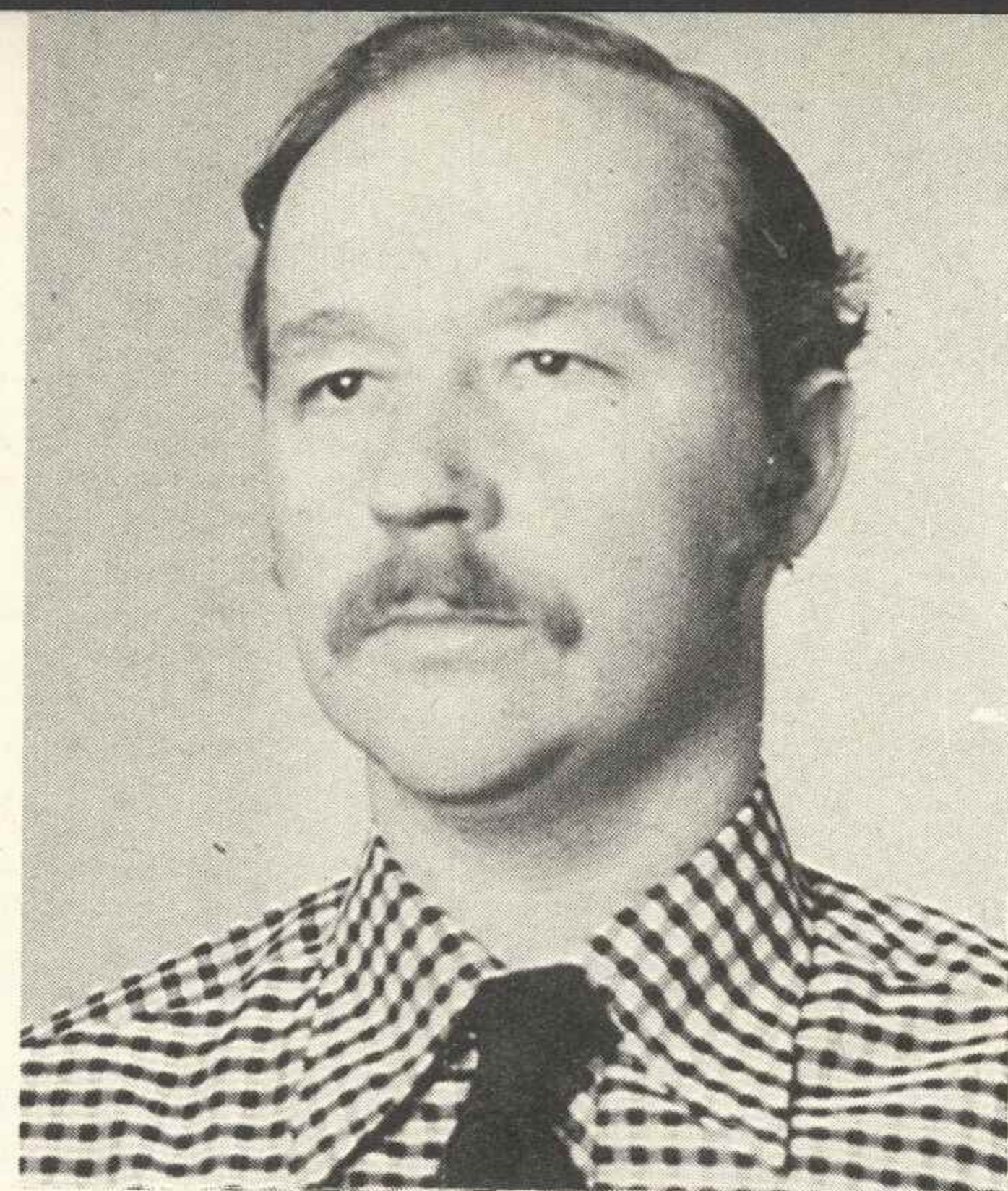
JACEK MATHIASZ

Al. Pokoju 37/49
Kraków

Urodzony 9.08.1956 r. w Krakowie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1980 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Pejzaż” 1986, olej, 40×60 cm
2. „Pejzaż” 1986, olej, 40×60 cm
3. „Pejzaż” 1986, olej, 50×70 cm
4. „Pejzaż” 1987, olej, 50×70 cm
5. „Pejzaż” 1987, olej, 50×70 cm
6. „Pejzaż” 1987, olej, 50×70 cm

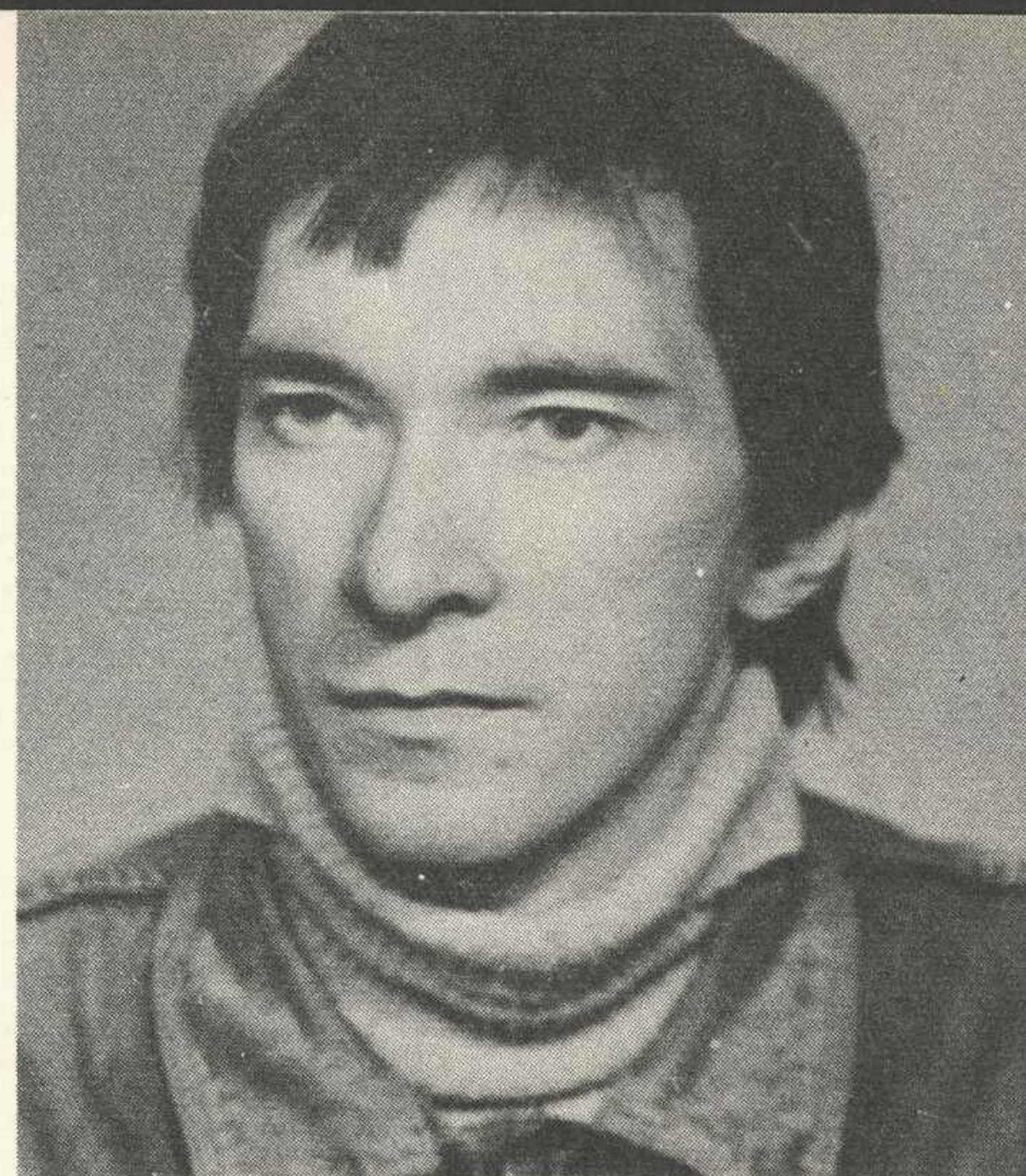
PIOTR MATUSZEK

ul. Ku Wiatrakom 11/14
Bydgoszcz

Urodzony 8.05.1954 r. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1980 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Wykańczanie budynku” 1987, olej, 50×73 cm
2. „Dziewczynka” 1987, olej, 49×68 cm
3. „Domy Willowe” 1987, olej, 50×73 cm
4. „Dźwig” 1987, olej, 73×50 cm
5. „Ogród II” 1987, olej, 73×50 cm
6. „Wędkarze” 1987, olej, 68×49 cm
7. „Przy straganie” 1987, olej, 73×50 cm

ZBIGNIEW NOWAK

ul. Strzelców 9/26
Kraków

Urodzony 29.07.1956 r. w Krakowie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1985 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Bez tytułu” olej, 130×100
2. „Bez tytułu” olej, 130×100
3. „Bez tytułu” olej, 130×200
4. „Bez tytułu” olej, 130×200
5. „Bez tytułu” olej, 100×160

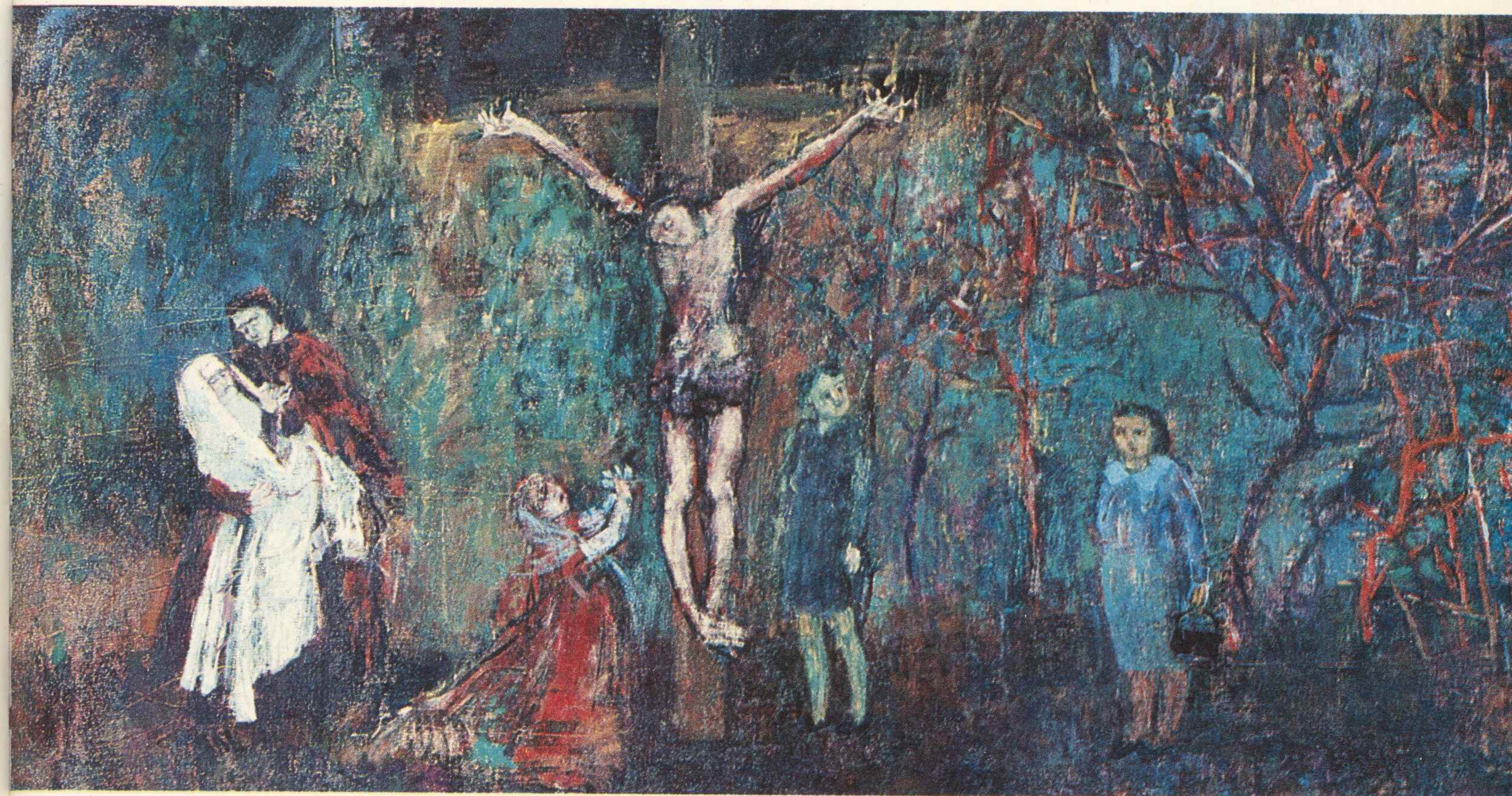

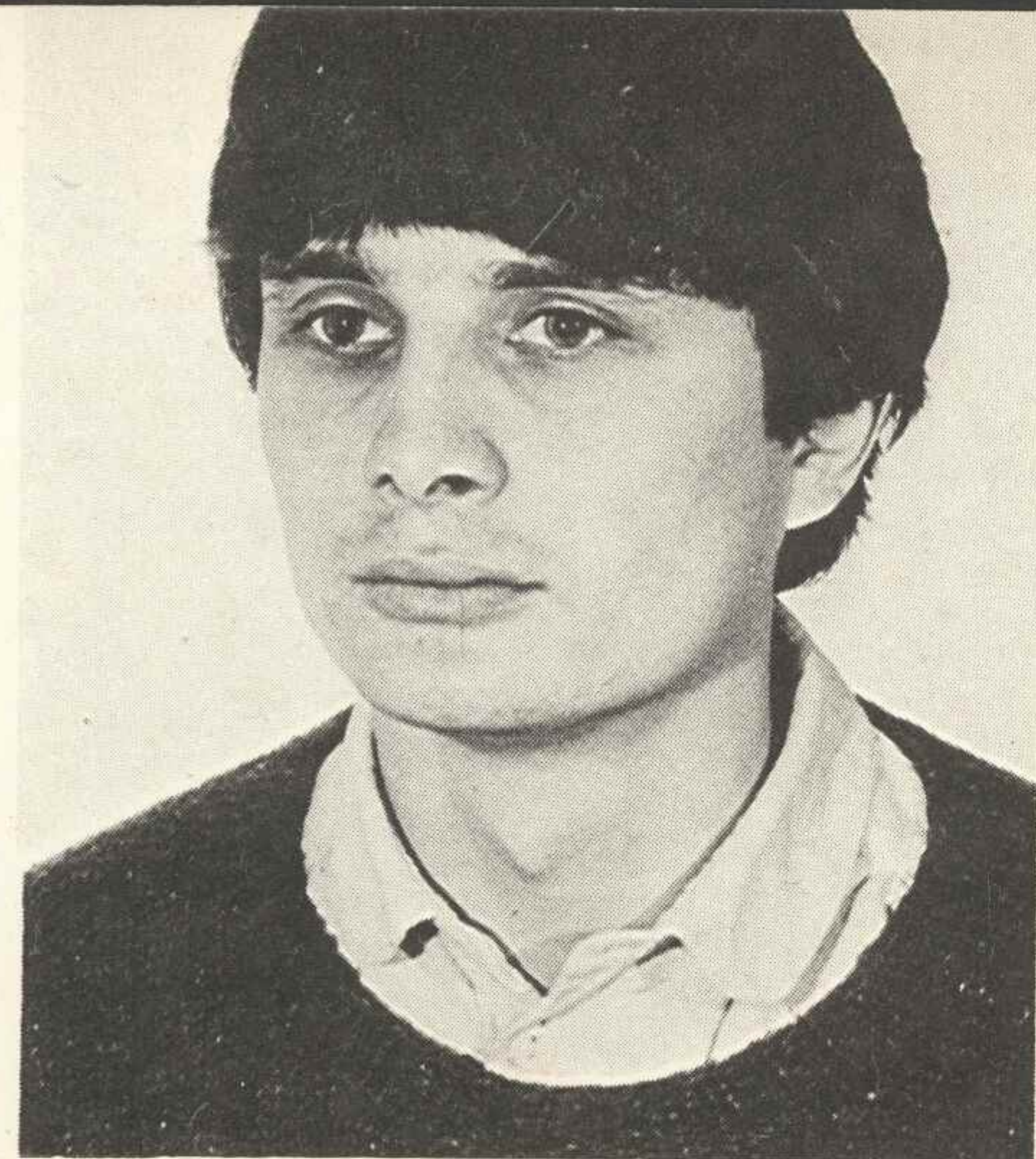
LUCYNA PATALITA

Pl. Wolnica 8/17
Kraków

Urodzona 8.01.1955 r. w Krakowie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1980 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Przy oknie” 1987, olej, 73×100 cm
2. Z cyklu: „Ciocia Resia” 1986, olej, 100×70 cm
3. Z cyklu: „Ciocia Resia” 1986, olej, 100×120 cm
4. „Dzieci i kukielka” 1986, olej, 65×85 cm
5. „Dziewczynka” 1987, olej, 81×100 cm
6. „W świetle lampy” 1987, olej, 100×100 cm

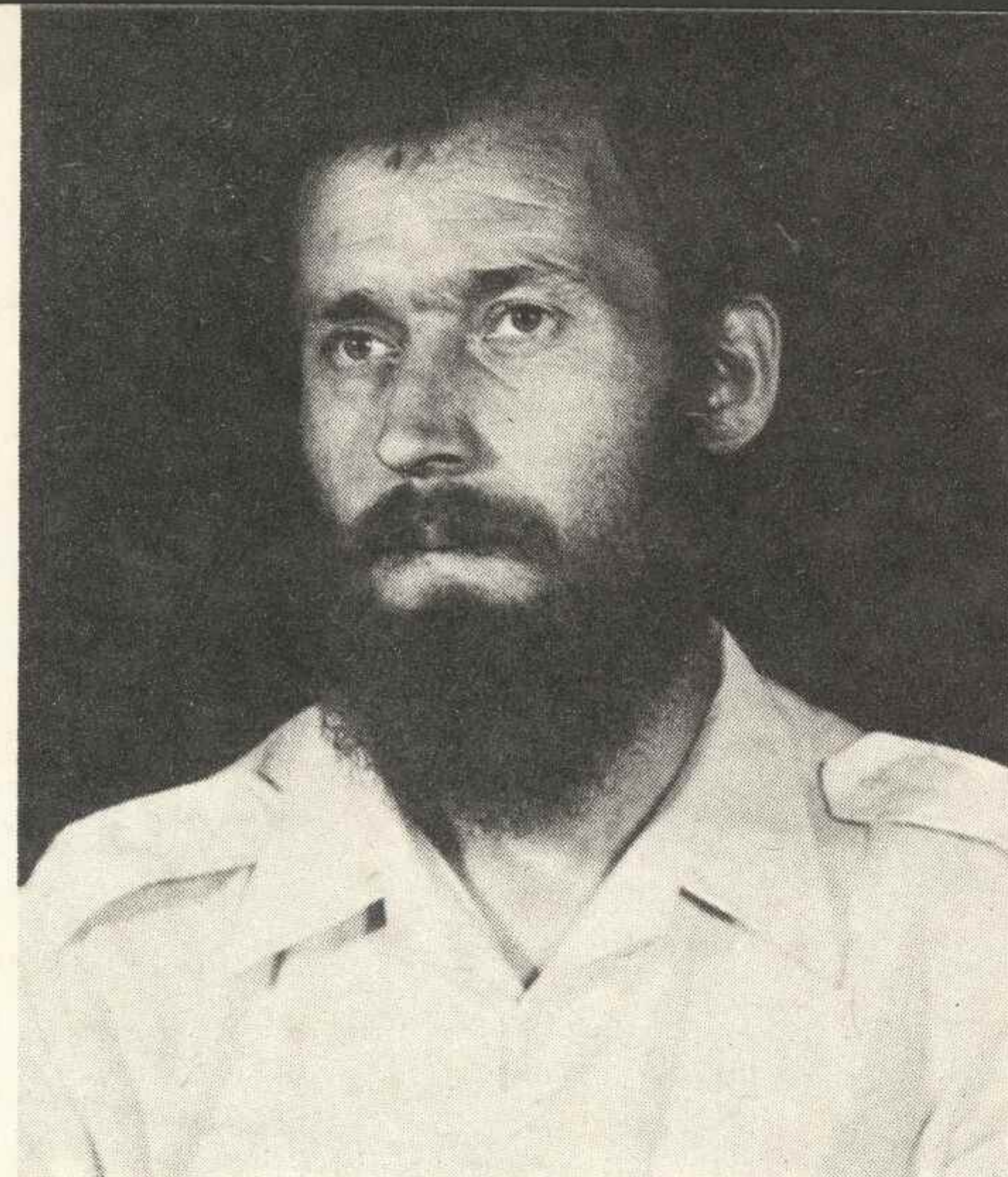
NARCYZ PIÓRECKI

ul. Zubrzyckiego 12
Przemyśl

Urodzony 30.01.1959 r. w Przemyślu.
Studia na Wydziale Malarstwa Akade-
mii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom
w 1986 r. w pracowni prof. Jana Szancen-
bacha.

1. „Ogród XI” 1987, olej, 100×150 cm
2. „Ogród XII” 1987, olej, 111×195 cm
3. „Ogród XIII” 1987, olej, 100×150 cm
4. „Ogród XIV” 1987, olej, 100×150 cm
5. „Ogród XV” 1987, olej, 120×160 cm
6. „Ogród XVI” 1987, olej, 150×130 cm
7. „Ogród XVII” 1987, olej, 100×130 cm

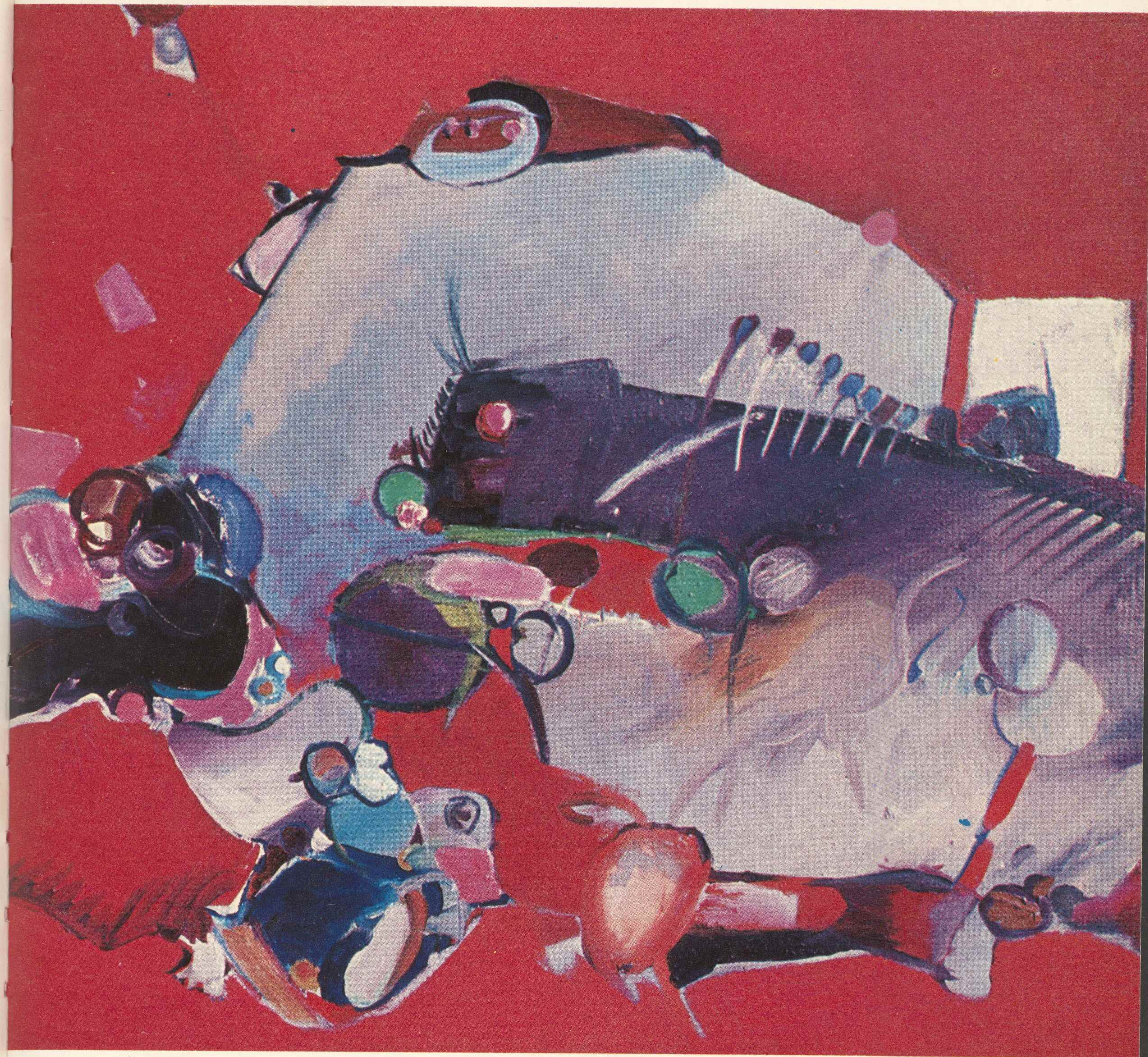

STANISŁAW POKRYSZKA

ul. 3 Maja 43
Biłgoraj

Urodzony 21.07.1952 r. w Wierzbii. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1978 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Kompozycja I” 1985, olej, 90×100 cm
2. „Kompozycja II” 1985, olej, 100×110 cm
3. „Kompozycja III” 1986, olej, 100×90 cm
4. „Kompozycja IV” 1986, olej, 100×90 cm
5. „Kompozycja V” 1986, olej, 90×100 cm
6. „Kompozycja VI” 1987, olej, 80×100 cm
7. „Kompozycja VII” 1987, olej, 100×80 cm

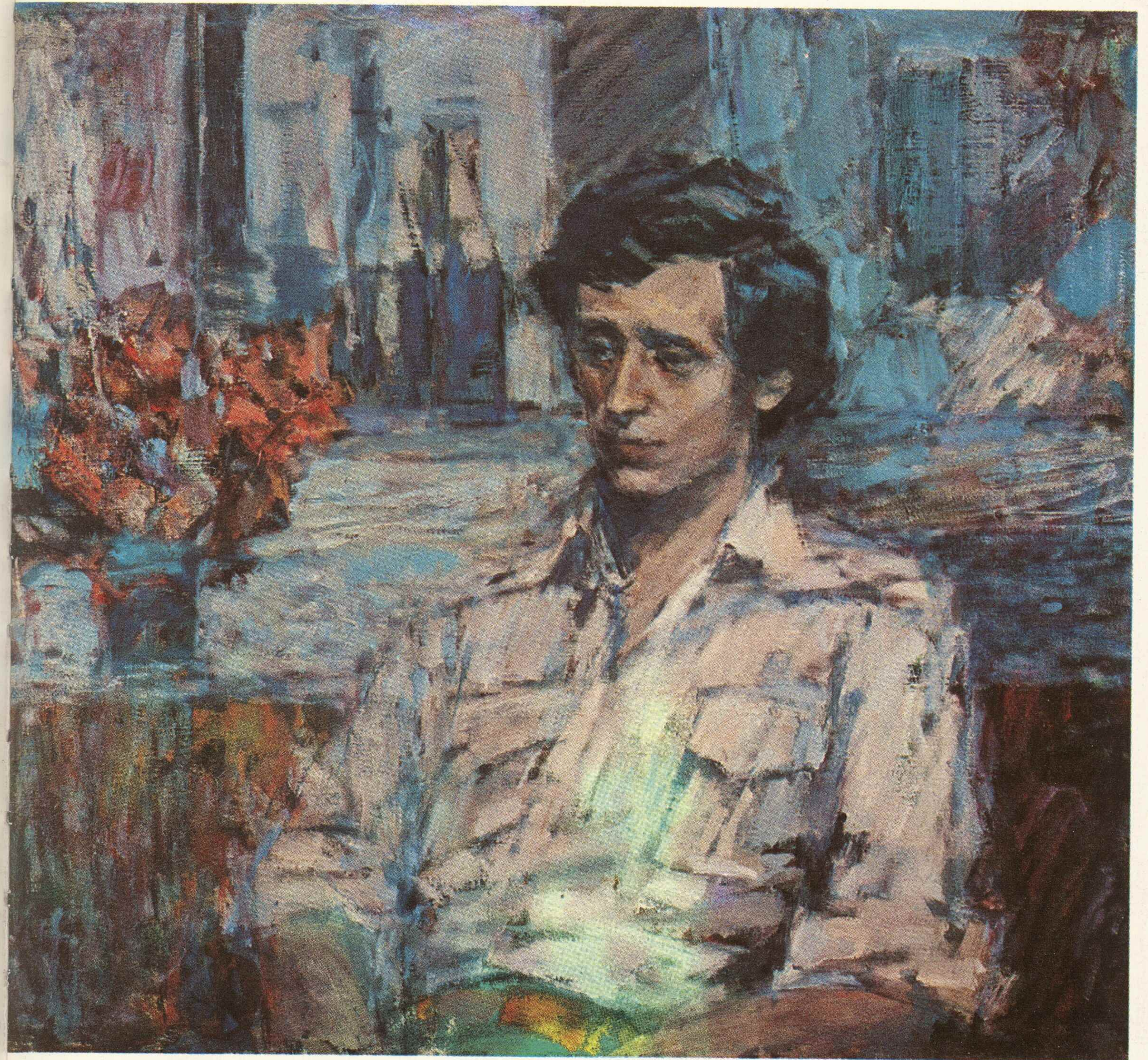

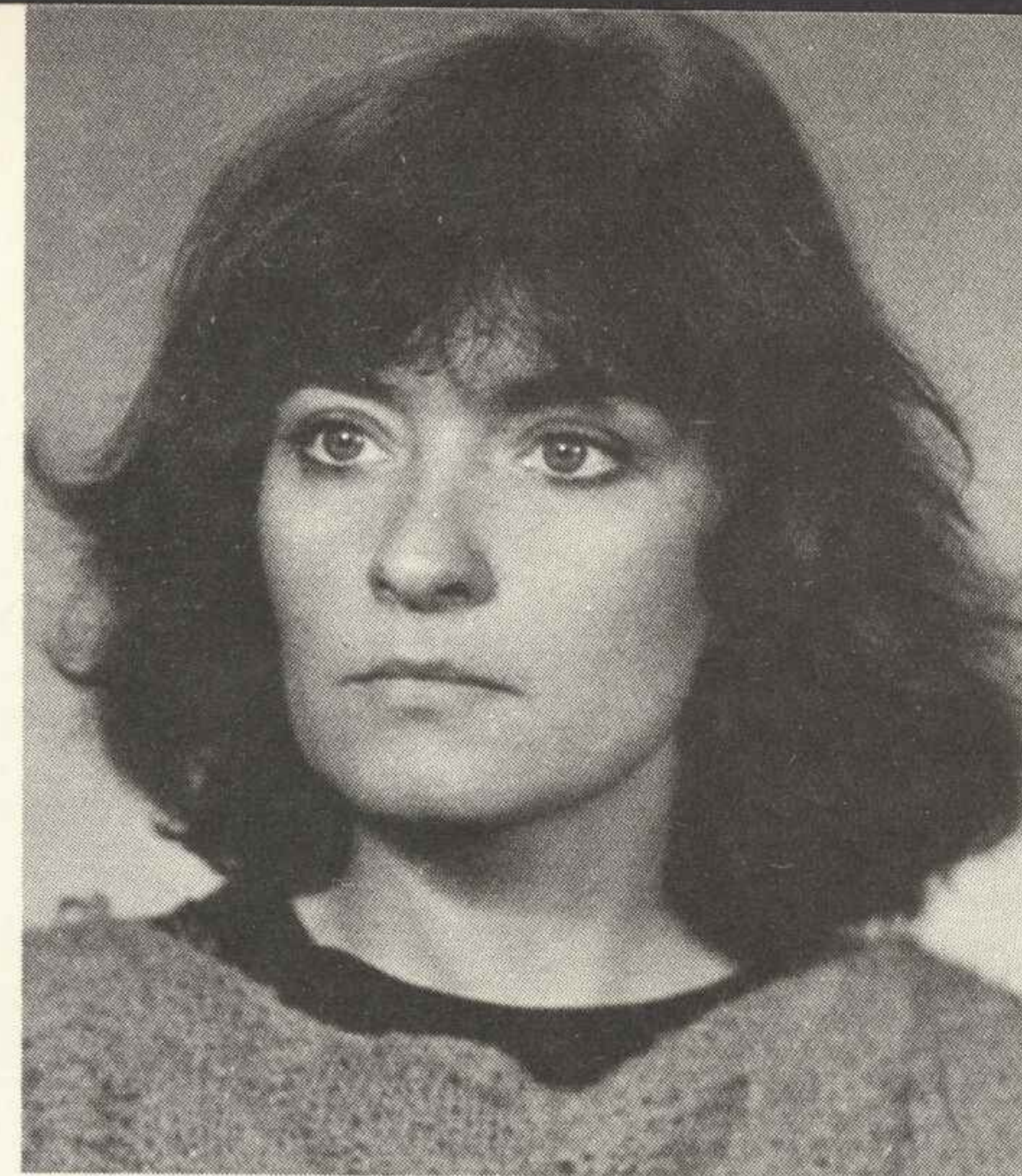
ANTONI POLANIAK

ul. Łobzowska 22
Kraków

Urodzony 15.01.1950 r. w Tokarni. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1981 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Portret” 1984, olej, 68×74 cm
2. „Portret” 1986, olej, 74×68 cm
3. „Obraz I” 1987, olej, 77×85 cm
4. „Obraz II” 1987, olej, 77×85 cm
5. „Obraz III” 1987, olej, 115×85 cm
6. „Obraz IV” 1987, olej, 115×85 cm

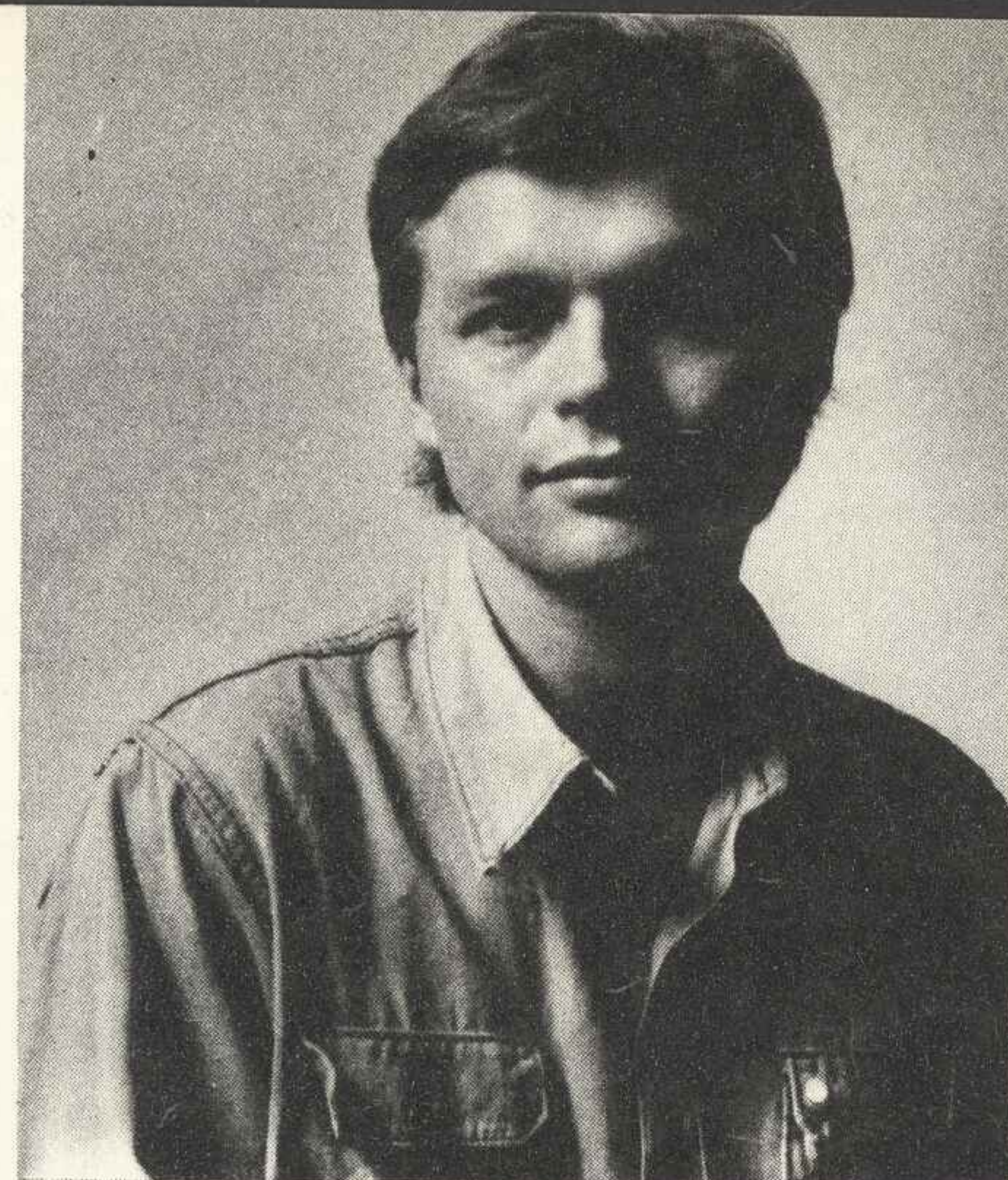
EWA SADOWSKA

ul. Długa 5/2
Kraków

Urodzona 21.05.1953 r. w Gdyni. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1984 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Noce czuwania” 1986, olej, 80×98 cm
2. „Melancholia” 1987, olej, 90×130 cm
3. „Sieci” 1986, olej, 71×120 cm
4. „Oczekiwanie” 1987, olej, 71×120 cm
5. „Bez tytułu” 1987, olej, 120×150 cm
6. „Bez tytułu” 1987, olej, 100×110 cm
7. „Bez tytułu” 1987, olej, 100×110 cm

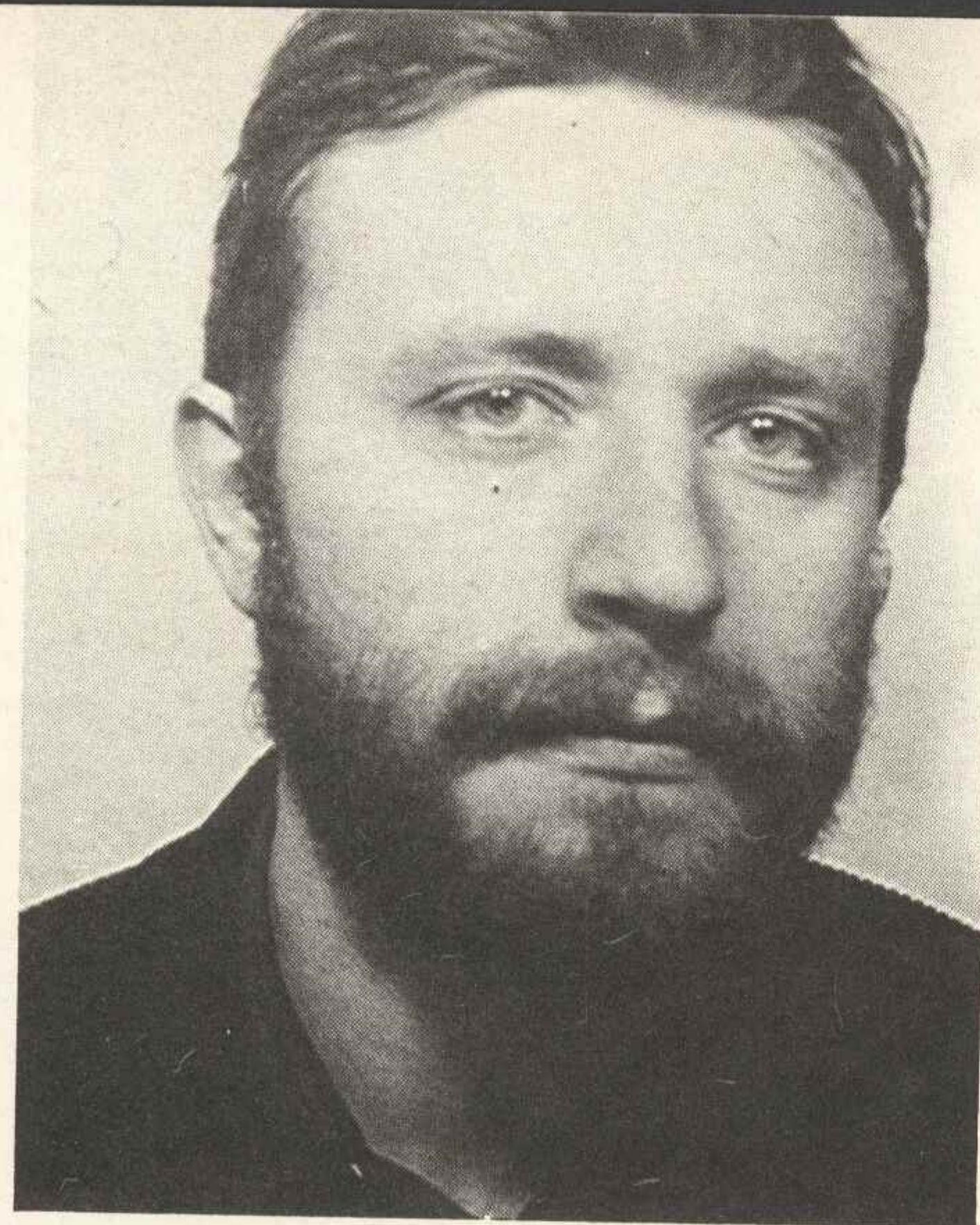
ZBIGNIEW SAŁAJ

ul. Dzierżyńskiego 27/8
Kraków

Urodzony 21.05.1961 r. w Inowrocławiu.
Studia na Wydziale Malarstwa Akade-
mii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom
w 1986 r. w pracowni prof. Jana Szancen-
bacha.

1. „Parawan błękitny” 1987, olej, 90×90
2. „Parawan” 1987, olej, 150×100
3. „Wnętrze” 1987, olej, 150×100
4. „Okno” 1987, olej, 180×100
5. „Wnętrze II” 1987, olej, 180×100

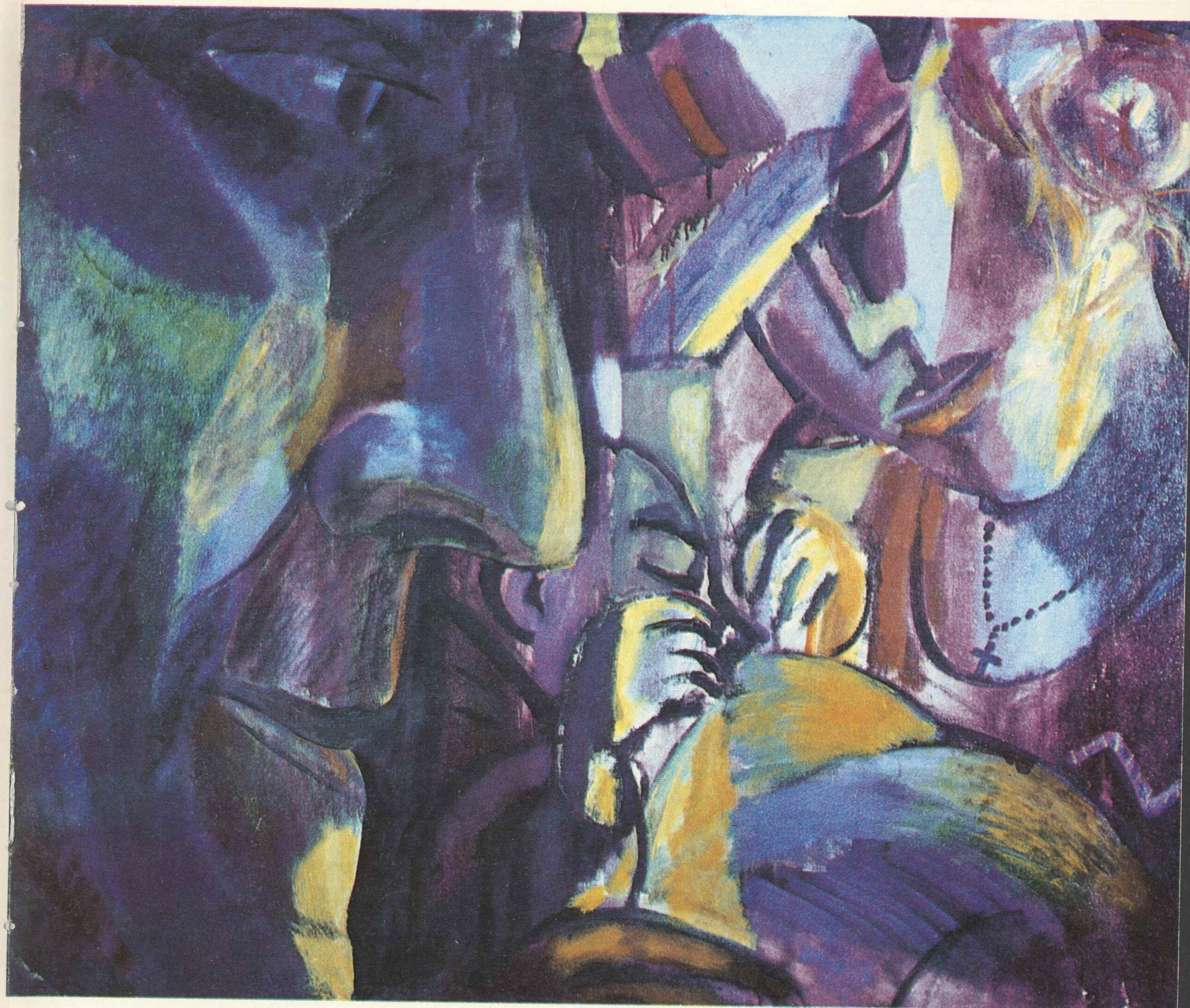

STANISŁAW STASIULEWICZ

ul. Śniadeckich 59/9
Bydgoszcz

Urodzony 13.12.1955 r. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1983 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Studium natury” 1987, olej, 100×130 cm
2. „Studium natury” 1987, olej, 110×130 cm
3. „Studium natury” 1987, olej, 110×130 cm
4. „Studium natury” 1987, olej, 120×135 cm
5. „Studium natury” 1987, olej, 100×130 cm

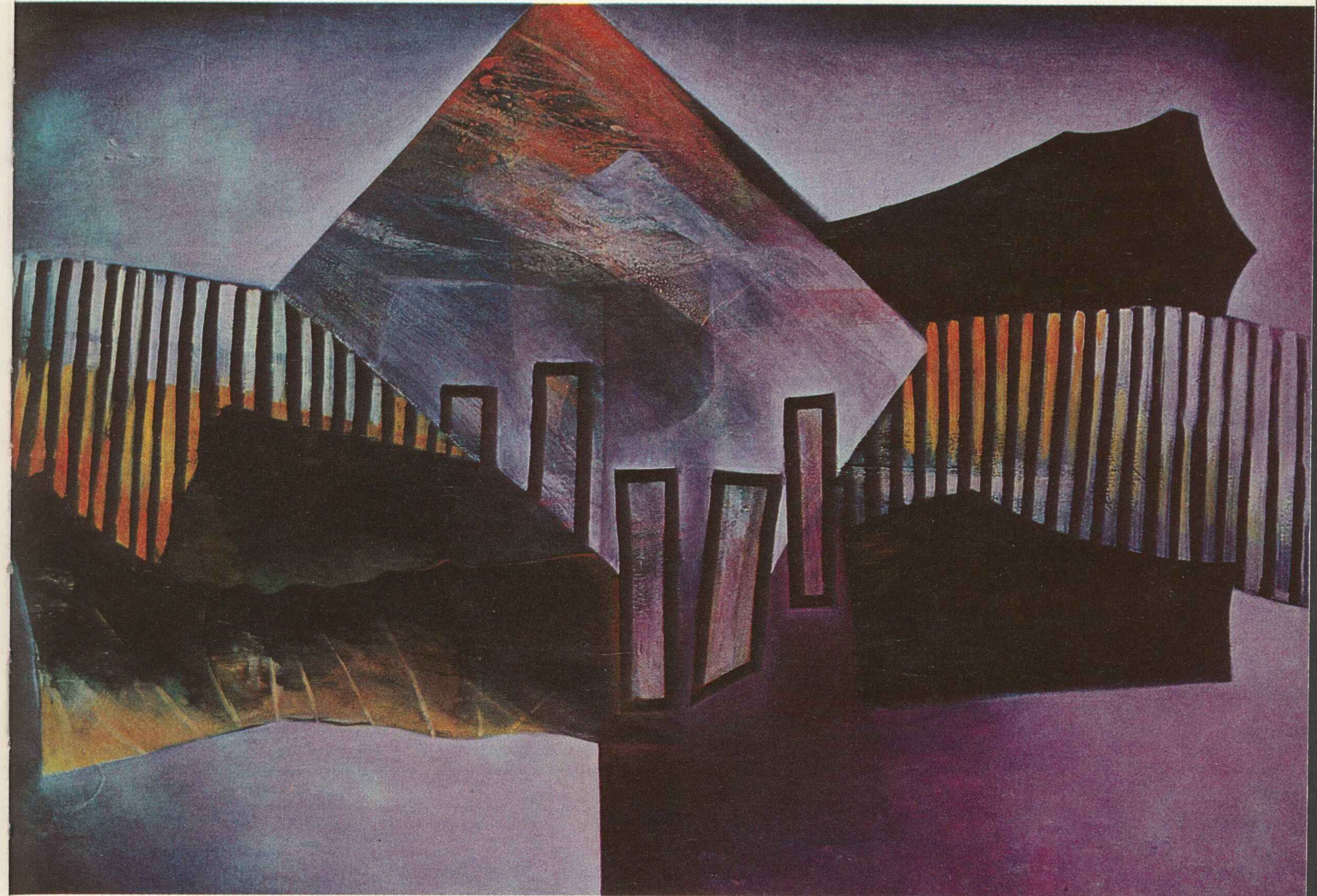

JOANNA WARCHOŁ

ul. Krowoderskich Zuchów 25/39
Kraków

Urodzona 10.05.1959 r. w Krakowie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1985 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Strefy ciszy” olej, 200×150 cm
2. „Strefy ciszy” olej, 100×150 cm
3. „Strefy ciszy” olej, 115×145 cm
4. „Strefy ciszy” olej, 130×150 cm
5. „Strefy ciszy” olej, 260×150 cm

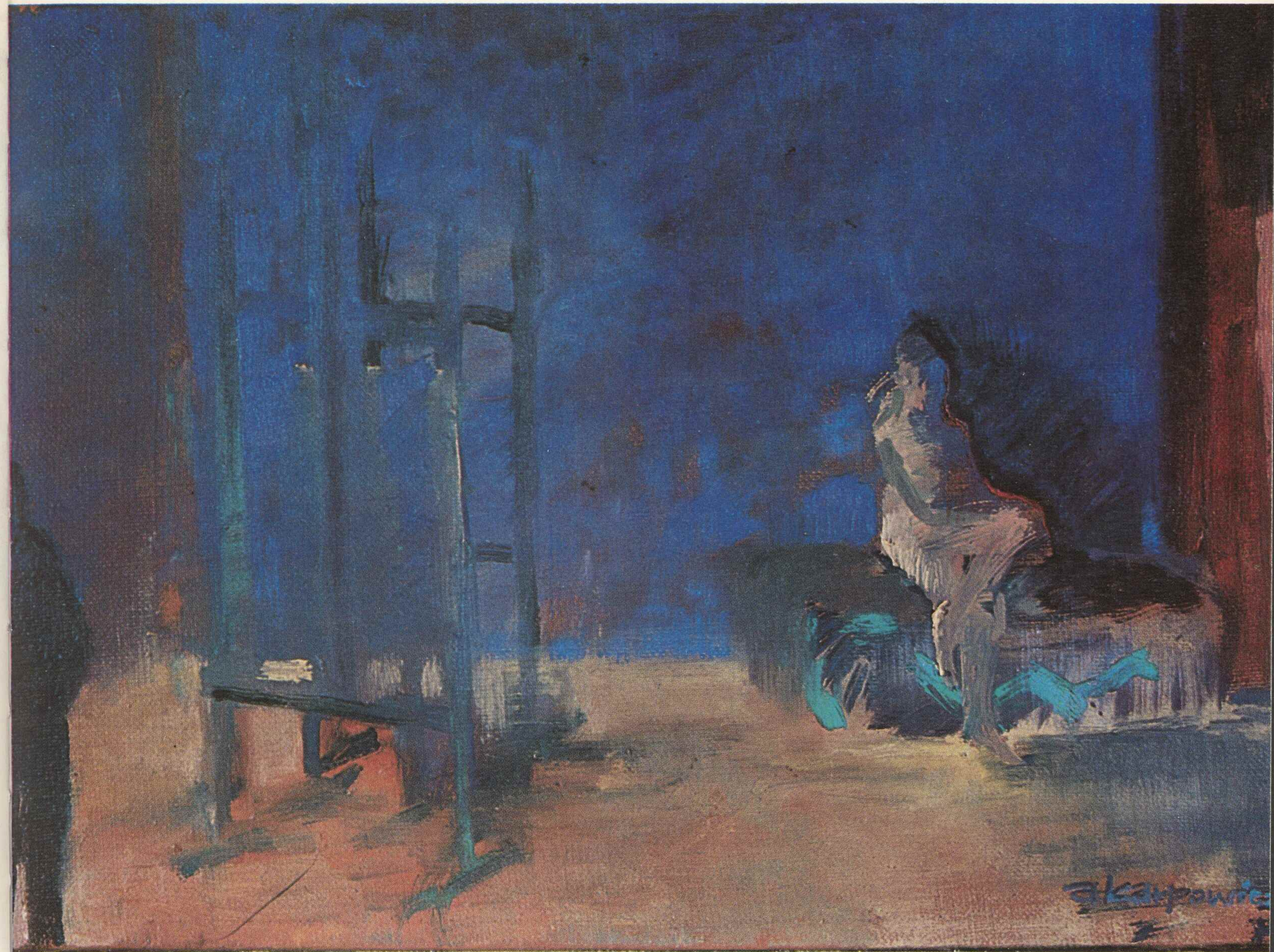

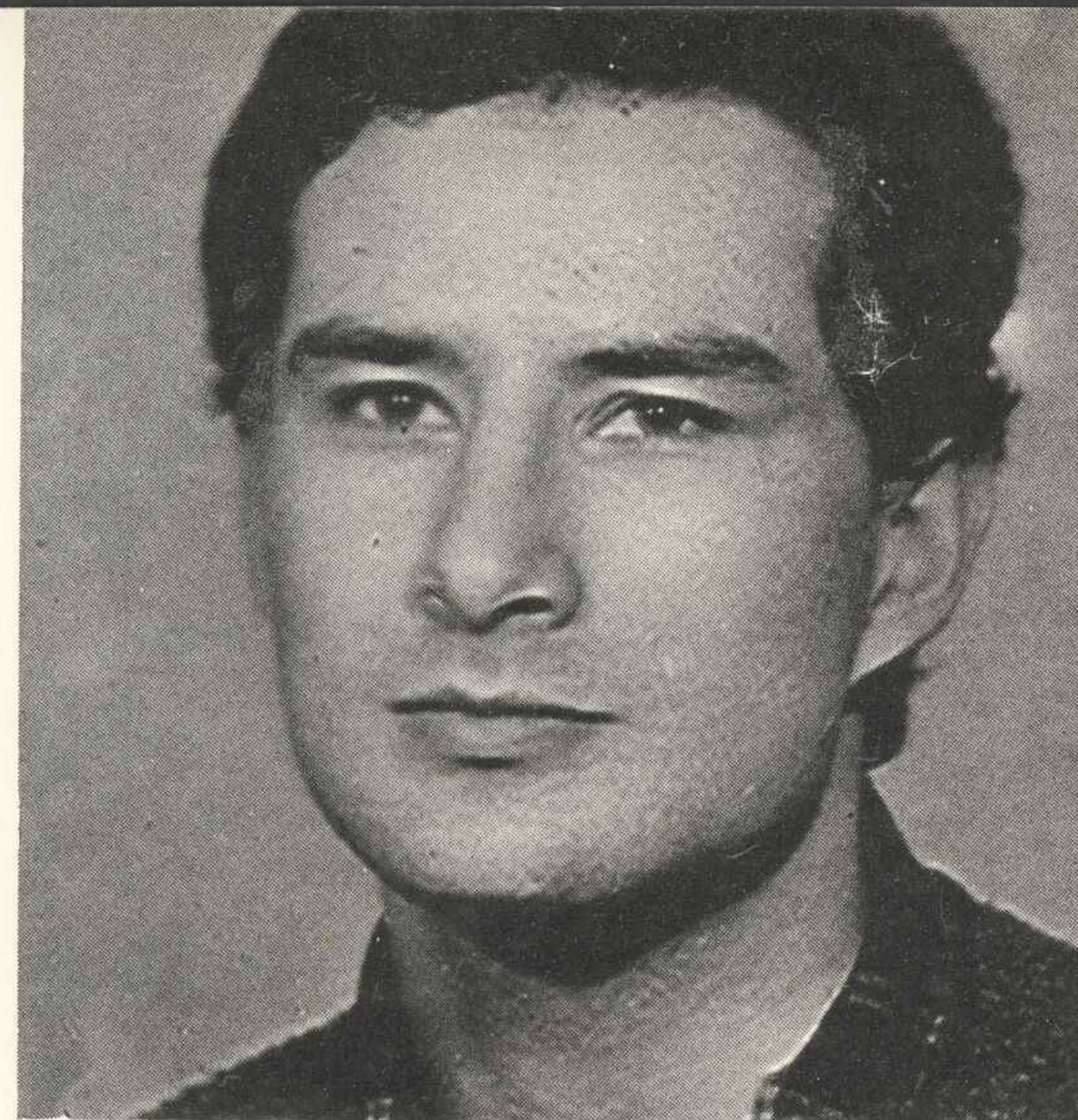
ANNA WIEJAK-KARPOWICZ

ul. Manifestu Lipcowego 21/8
Kraków

Urodzona 13.06. 1951 r. w Krakowie.
Studia na Wydziale Malarstwa Akade-
mii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom
w 1980 r. w pracowni prof. Jana Szancen-
bacha.

1. „Siedząca pod żółtą żarówką” z cyklu: „W pra-
cowni” 1985, olej, płótno, 22×27 cm
2. „Z niebieską ścianą” z cyklu: „W pracowni” 1984,
olej, płótno, 25×35 cm
3. „Na scenie” 1985, olej, płótno, 60×73 cm
4. „Dla Kasi” 1988, olej, płótno, 110×120 cm
5. „Kąpiące się” 1987, olej, płótno, 97×130 cm
6. „Akt w pantofelkach” 1986, olej, płótno,
95×110 cm
7. „Z wodospadem” 1987, olej, płótno, 85×103 cm
8. „Leżąca” 1986, olej, płótno, 115×130 cm

ZBIGNIEW WOŹNIAK

ul. Świerczewskiego
Świdnik

Urodzony 17.10.1959 r. w Świdniku. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1984 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Kompozycja” 1987, olej
2. „Kompozycja” 1987, olej
3. „Kompozycja” 1987, olej
4. „Kompozycja” 1987, olej
5. „Kompozycja” 1987, olej

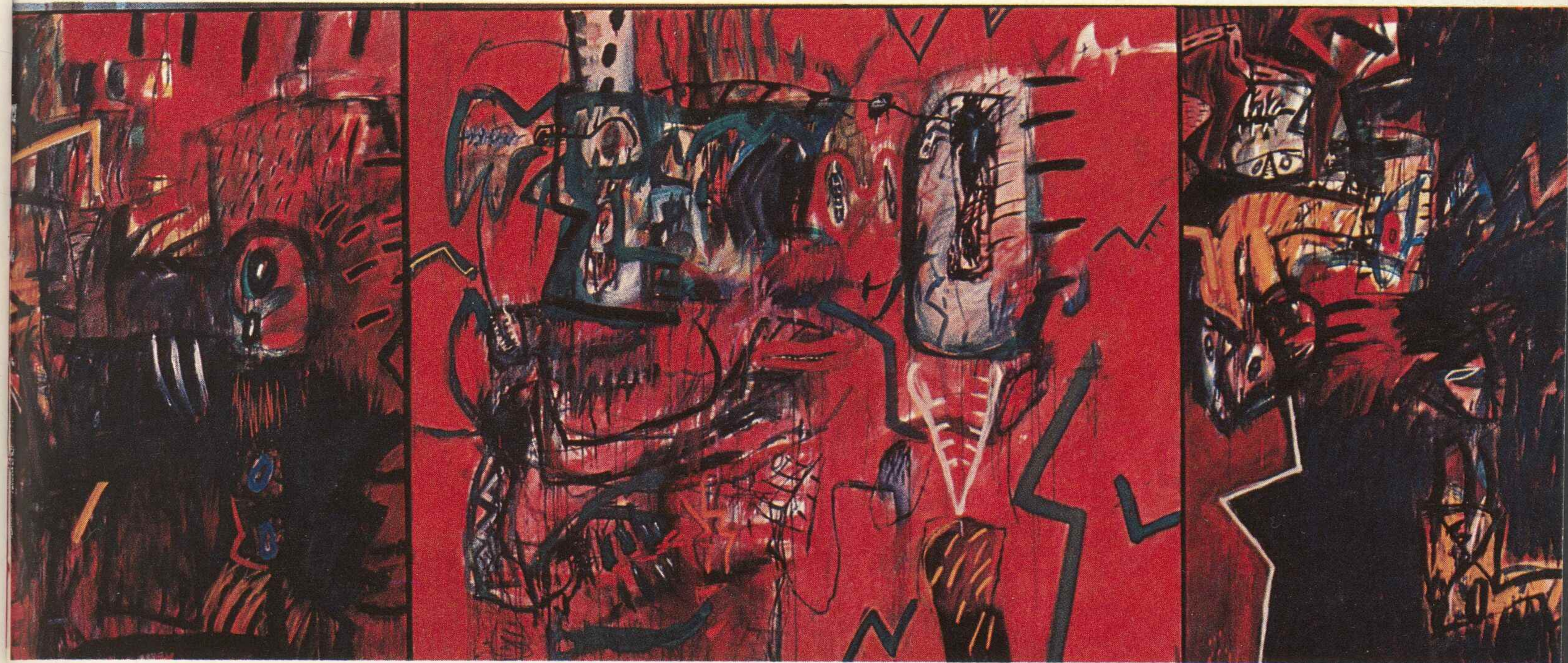

PIOTR WÓJTOWICZ

ul. Suchodolska 46
Krosno

Urodzony 21.01.1958 r. w Stalowej Woli.
Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1983 r. w pracowni prof. Jana Szancenbacha.

1. „Onomatopeje” 1987, olej, 245×360 cm
2. „Personifikacje” 1987, olej, 245×360 cm
3. „Oksymorony” 1987, olej, 245×360 cm
4. „Tryptyk” 1987, olej, 195×140 cm
5. „Tryptyk II” 1987, olej, 195×140 cm

**Wystawa ta została przygotowana z okazji sześćdziesiątej
rocznicy urodzin i czterdziestu lat pracy twórczej
Profesora Jana Szancenbacha.**

Komisarz wystawy:

Roman Łaciak

Projekt plakatu i okładki katalogu:

**Roman Łaciak,
Sławomir Karpowicz**

Redakcja katalogu:

BWA w Krakowie

Opracowanie graficzne katalogu:

Andrzej Kowalczyk

Zdjęcia:

Krzysztof Szpil,

Konrad Pollesch

Zbigniew Latała

Realizacja wystawy:

**Biuro Wystaw Artystycznych
w Krakowie**

